

LĂSÂND PRESIUNEA AFARĂ

Green Lake - Texas

Mulțumesc. Să rămânem puțin în picioare pentru rugăciune. Câți doriți să fiți amintiți în rugăciune? Faceți cunoscut lucrul acesta prin ridicarea mâinilor. Acum haideți să ne plecăm capetele și să ne înfățișăm înaintea Lui.

Tatăl nostru ceresc, în Numele Domnului Isus Îți cerem permisiunea să ne apropiem de tronul îndurării Tale. Noi nu vrem nicicum să stăm înaintea tronului judecății, ci venim la tronul îndurării și dorim să-Ți mulțumim, mai întâi pentru că trăim, și apoi pentru că în seara aceasta suntem aici. Cum ar vrea Satan să ne scoată din scenă cât se poate de repede, dar îngerii Tăi sunt în jurul celor care se tem de Tine, iar noi Îți suntem recunoscători pentru aceasta. Mă bucur de experiența proaspătă, fiindcă știu realitatea făgăduinței Tale.

În seara aceasta Îți mulțumesc pentru adunarea aceasta de creștini, cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu, care stăm împreună în locurile cerești în Isus Hristos, în părtășie în jurul Cuvântului Tău. Îți mulțumim pentru această adunare a oamenilor de afaceri ai Evangheliei depline, care are influență în rândurile oamenilor de afaceri și pentru acești slujitori scumpi care stau în seara aceasta pe platformă, și au lăsat în urma lor semnul creștinismului de-a lungul atâtor ani de luptă pe câmpul de bătaie. Te rugăm să trimiți îngerii lui Dumnezeu să vină în mijlocul nostru.

Salvează-i pe cei ce nu sunt salvați, umple-i cu Duhul Sfânt și pune pe ei întreaga armură a lui Dumnezeu. Te rugăm să-i vindeci pe cei bolnavi și nenorociți, și fie ca din acest câmp al Evangheliei să se ridice un strigăt puternic, și Cel care a umblat atunci pe Marea Galileii, să umble în seara aceasta printre noi, să stea cu noi și să locuiască cu noi, fiindcă avem nevoie de Tine, Doamne. Vorbește prin noi Cuvântul Tău, fiindcă sincer, aceasta este nădejdea noastră și poziția noastră în Cuvântul

Tău, și Te rugăm în Numele lui Isus. Amin. Vă mulțumesc.

Fiul meu, Billy, a venit puțin mai devreme și mi-a zis: „Aș vrea să te duc pe terenul acela. Am fost la multe convenții și cu siguranță am văzut multe locuri din lume, dar acesta este unul din cele mai pline de pace și odihnă pe care l-am văzut vreodată.”

„Asta-i bine,” am răspuns eu.

„Dar aștept să se facă puțin mai târziu.”

„De ce?”

„În timp ce stăteam pe teren cu frații, am observat că în copacii de acolo erau două veverițe grase... Cred că le-ai fi urmărit până noaptea târziu, așa că...”

„Oh, Paul!”

Este un privilegiu să fim în seara aceasta aici, și pot spune că sunt o mulțime de lucruri pentru care mă bucur. Astfel, sunt recunoscător că sunt în viață și în slujba Domnului. Cu siguranță mă bucur de comentariul pe care l-a făcut scumpul nostru frate Brown. Ce bucurie este pentru mine să văd că Dumnezeu a ridicat astfel de oameni.

Am înțeles că scumpul meu prieten din Africa de Sud, fratele DuPlesis, v-a vorbit deja. Sunt sigur că a fost umplut din belșug cu vitaminele Împărăției lui Dumnezeu. Și el a adus un mesaj care ne-a mișcat.

Înainte de a intra aici, am făcut o plimbare cam de o de sută de metri împrejur și mă gândesc să mai țin și anul viitor o convenție aici, dacă putem închiria aceste terenuri. Atunci am putea lua o săptămână să ne rugăm pentru bolnavi, să-i aducem aici pe neputincioși și pe suferinzi. Ar fi foarte bine. Ne vom ruga să vedem ce spune Domnul despre aceasta, fiindcă atunci mă simt bine: când fac ceea ce spune El.

Sunt sigur că pentru frați va fi în ordine dacă voi anunța că următoarele adunări vor fi aici. Mâine vom fi tot aici, iar dacă va fi cu voia Domnului, seara vom merge la banchet. Apoi, duminică după-amiază vom fi la... am uitat cum se numește... Mather High School din Chicago, la ultima noastră convenție, pentru că de luni localul este închiriat pentru un frate. Este o petrecere de bun rămas pentru scumpul meu prieten, fratele Joseph Boze cu care am fost asociat multă vreme. Mă bucur să-l văd pe fratele Boze, pe fratele Carlson și pe fratele Sonmore. Sunt atât de mulți în seara aceasta aici! M-am uitat în jur, le-am văzut chipurile și m-am bucurat.

De aici vom pleca spre casă, la convenția de la Southern Pines, Carolina de Sud, pe 7,8,9 și 10 iunie. Apoi, de acolo vom merge la un alt prezbitarian, la fratele Bigby. El este cel care a scris articolul intitulat: „Un doctor prezbitarian întâlnește un profet de la Cincizecime.” Voi fi cu el în Columbia, Carolina de Sud. În continuare vom merge la South Gate, la Cow Palace, unde am avut o mulțime de convenții cu oamenii de afaceri. De acolo vom merge sus la Santa Monica sau în California la Grass Valley, care este în Spokane, dacă nu greșesc. Apoi ne vom întoarce înapoi, jos în Oregon, Salem, după aceea în Columbia Britanică și în Anchorage, Alaska, să organizăm o adunare pentru oamenii de afaceri de acolo, imediat după ce se termină trezirea. Apoi vom încerca să ajungem acasă la timp, ca să mergem la iarnă peste ocean.

I-am ascultat pe frații mei pentecostali, care au vorbit despre venirea unei treziri, dar noi știm că trezirea prin care am trecut, tocmai s-a încheiat. Dar trebuie să vină altceva mai mare și mai glorios, de aceea am studiat mult ca să găsesc aceste locuri în Scriptură. Eu cred că descoperirea noastră trebuie să fie biblică, fiindcă atunci știm că este corectă. Dacă este din Scriptură este de la Domnul; și eu cred

că acesta este Adevărul și că va veni un timp al recoltării roadelor din timpul de seară.

Zilele trecute, de Paști, am predicat despre „Pomul Miresei,” cum Hristos a fost acel Pom desăvârșit. Roma a tăiat Pomul acela desăvârșit care purta roadele desăvârșite ale lui Dumnezeu și L-a atârnat de un pom făcut de om, dar Dumnezeu L-a înviat a treia zi. De acolo a răsărit Pomul Mireasă care purta roadele Lui, dar vrăjmașul s-a strecurat din nou înăuntru și l-a tăiat de-a lungul epocilor întunecate. Însă Domnul a spus: *„Vă voi restitui.”*

Noi am văzut cum au venit luteranii, s-au organizat, și vița a fost altoită; au urmat metodiștii dar s-au organizat și ei și vița a fost altoită; apoi a venit mișcarea pentecostală, s-a organizat, și vița a fost altoită, dar roadele din vârful Pomului sunt culese în timpul de seară. Suntem aproape, deci în viitor așteptăm lucruri mărețe.

După cum știți, eu tocmai am avut un accident, în care era să-mi pierd vederea, dar sunt plin de bucurie pentru că în seara aceasta sunt aici și pot să vă văd.

Nu știu ce să aduc în seara aceasta, dar am aici câteva notițe din Scriptură și cred că Domnul mă va călăuzi să vă vorbesc puțin din ele. Voi știți că eu nu știu prea multe, așa că trebuie să-L aștept pe El; nu sunt ca frații mei care sunt teologi adevărați, de la care curg lucrurile. Eu trebuie să aștept să vină încet și îmi ia mult timp pentru aceasta. Apoi îmi ia mult timp să încep și îmi trebuie mult timp să mă opresc. Este ca atunci când mergi cu mașina și schimbi viteza până când ajungi la viteza de vârf când mașina merge foarte bine. Dar trebuie s-o lași să meargă un timp așa.

În seara aceasta aș vrea să citim din Cuvântul lui Dumnezeu din **Proverbe 18.10** și din **Isaia 32.1-2**:

„Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el și stă la

adăpost.”

Și Isaia 32.1-2: **„Atunci împăratul va împărăți cu dreptate, și voievozii vor cârmui cu nepărtinire.**

Fiecare va fi ca un adăpost împotriva vântului și ca un loc de scăpare împotriva furtunii, ca niște râuri de apă într-un loc uscat, ca umbra unei stânci mari într-un pământ ars de sete.”

Fie ca Dumnezeu să-Și adauge binecuvântările la citirea scumpului Său Cuvânt. Rugați-vă pentru mine.

Cu câteva zile în urmă am fost în Louisville și l-am ascultat pe un frate de culoare predicând. Era un frate pentecostal. El predica și a dat drumul Duhului, după care s-a oprit și a spus: „Vă rugați pentru mine?” Apoi a mai predicat câteva minute și a spus: „Să se roage cineva pentru mine.” Voi nu știți ce înseamnă aceasta decât dacă veniți odată aici sus.

Tu nu vii pe platformă de dragul de a fi văzut sau auzit. Dimpotrivă, trebuie să vii din camera de rugăciune, să intri în adunare sub unger, să faci ceea ce-ți spune Duhul Sfânt să faci și să spui numai ce spune El.

Eu nu știu niciodată ce va face El. Astfel, am început să predic și l-am văzut pe Duhul Sfânt cum s-a mișcat pe lângă altar și a numit bărbați și femei care trăiau în curvie și alte lucruri, și i-a făcut să vină la altar să mărturisească. L-am văzut eliberând și vindecând oameni, dar nu știi ce va face.

L-am văzut aducând mesaje care uneori i-au tăiat pe creștini, iar alții i-a binecuvântat. Deci nu știi ce va face, dar trebuie să te duci acolo; asta-i tot. Dar dacă te duci cu propriile tale idei, s-ar putea să te păcălești.

Toți îl știți pe predicatorul Jack Moore ca membru al acestei părtășii. El avea un băiat care se numea David, iar eu m-am gândit de multe ori la el. În vremea aceea, David avea vreo șase ani, și auzindu-l pe tatăl său și pe alți predicatori cum predicau, s-a gândit că Domnul l-a chemat și pe el să predice, așa că a zis:

„Tati, vreau să predic și eu.”

„Bine, David, lasă că vei predica într-o zi.”

Dar băiatul îi repeta de fiecare dată: „Tati, mi-ai promis că pot să predic.” Astfel, într-o zi mama lui l-a îmbrăcat frumos, i-a pus cravată, i-a dat pantaloni lungi și cămașă albă, așa că arăta ca un predicator mic. În seara aceea, el s-a dus, s-a așezat pe scaun și s-a pregătit să predice, iar fratele Jack a spus: „Dragilor, David așteaptă de mult timp să predice, iar acum îi vom da cuvântul. Vino aici, David, și predică.” Băiatul a sărit de pe scaun ca și cum ar fi luat lumea foc și s-a dus așa până la capătul platformei. Apoi s-a uitat în stânga și în dreapta, dar imediat s-a pleoștit și a zis: „Cred că nu pot”, după care s-a dus înapoi și s-a așezat pe scaun.

Am văzut de multe ori lucrul acesta, dar noi predicatorii trebuie să ne ridicăm și să vorbim chiar dacă ezităm, de aceea zic și eu ca fratele meu: „Rugați-vă pentru mine.”

După ce am citit acest text măreț, m-am gândit la un subiect care mi-a venit și altădată în gând, și anume: **„Lăsând presiunea afară.”**

Este atâta presiune peste tot. Toată lumea este sub presiune. De ce? Pentru că este un timp al presiunii. Astfel, oamenii circulă pe străzi cu o sută patruzeci de kilometri pe oră și primesc amenzi; merg pe stradă ca și cum ar vrea să-și piardă viața și îi împing pe ceilalți oameni ca să-și facă loc să ajungă la bar cu o oră înainte de a ajunge acasă. Presiune! Așa este.

Chiar și pe creștini îi deranjează. Unii din ei acumulează atâta presiune încât te plesnesc imediat. De ce? Pentru că ceva nu este în ordine. Nu ar trebui să fie așa, deoarece mânia și furia vin de la Satan.

Toți sunt sub presiune. Desigur, nu cred că și grupul acesta de aici. Voi știți că aceste mesaje sunt înregistrate și merg pretutindeni, ceea ce înseamnă că eu vorbesc pentru grupul care este sub presiune. Dar mă gândesc că presiunea îi necăjește pe toți. Astfel, dacă poate să te aducă măcar o dată sub presiune, Satan este gata să te biciuiască. Așa este. Atâta presiune. Oamenii fac lucruri greșite și încearcă să le ascundă, dar lucrul acesta aduce și mai multă presiune; aduce numai presiune.

Eu știu ce înseamnă presiunea, pentru că zilele trecute era să-mi pierd viața chiar din pricina ei. Dar mă bucur că Domnul mi-a dat o scurtă pauză de pescuit și vânătoare.

Toți știți că mama a trecut acum câteva luni între sfinții binecuvântați ai lui Dumnezeu, dar eu nu am purtat un trandafir de ziua mamei, așa că cineva a venit și mi-a zis: „De ce nu porți un trandafir alb, Billy? Nu ți-a murit mama de curând?”

„Nu pot să port trandafir alb,” i-am răspuns eu, „pentru că ea nu este moartă, ci trăiește. Dacă aș purta doi, aș fi o poticnire, iar dacă aș purta unul, aș fi un fățarnic pentru mine, fiindcă știu că ea trăiește. Isus a spus: „...*Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?*” (Ioan 11.25-26).

Astfel, pauza mea este pescuitul și vânătoarea și mă bucur pentru aceasta deoarece de multe ori când sunt acasă, oamenii mă sună la telefon sau așteaptă cu lunile să afle ce spune Domnul cu privire la ei și la viețile lor. Ei sunt sub presiune, de aceea stăm acolo până când vorbește Dumnezeu și le descoperă problemele. Dar așteptarea aduce presiune asupra oamenilor, iar eu devin încordat, așa că plec în vacanță.

Eu sunt membru la câteva cluburi de vânătoare și mi-am dorit întotdeauna să am o pușcă „Weatherby Magnum.” Unii din prietenii mei au vrut să-mi cumpere una, dar nu am putut să-i las să facă aceasta. Nu aș putea să-l las pe prietenul meu să dea atâția bani pentru o pușcă, fiindcă știu câți misionari predică fără papuci în picioare. Deci nu i-am lăsat să facă aceasta.

Fratele Art Wilson i-a dat fiului meu o pușcă Winchester mai mică, dar nu știa că Billy este stângaci. Atunci, un alt prieten care conduce un magazin Weatherby mi-a zis: „Dă-mi pușca s-o trimit la Weatherby să o recalibreze și să facă din ea un Weatherby Magnum. Costă numai treizeci de dolari, dar eu pot să ți-o fac pentru doisprezece dolari.”

Într-un final am acceptat. Era un frate metodist care tocmai primise Duhul Sfânt. El voia neapărat s-o facă, așa că i-am zis: „Bine, fă-o!” După ce au făcut-o, m-am dus să o încerc, am pus un cartuș în ea și am ridicat-o să trag, dar când am apăsat pe trăgaci, am văzut doar foc cam la un metru și jumătate de mine, și asta-i tot ce-mi amintesc. Am crezut că am murit, dar ceea ce m-a bucurat a fost faptul că am avut un sentiment de pace: că dacă trebuie să mor, nu mă tem de aceasta.

Nu am putut să mai aud și să văd nimic. Explozia a fost atât de puternică încât țeava a zburat la patruzeci și cinci de metri depărtare, o bucată din armă a decojit scoarța de pe un copac, iar câteva bucăți s-au topit în mâna mea. Am auzit un fel de țuit sau ceva...

În clipele următoare exploziei, am încercat să-mi revin, să mă adun și să-mi țin ochii deschiși ca să văd ce s-a întâmplat. O bucată m-a lovit drept în frunte, una mi-a trecut pe lângă ochi și alta mi-a intrat în obraz. Una m-a lovit în ochiul celălalt, una mi-a intrat în os, și una mi-a lovit dintele aici. Deci mi-a trebuit ceva timp până să văd.

Eram însoțit de fratele Wood care s-a dus să vadă unde este lovită ținta. După explozie nu puteam auzi și nici vorbi cu el, și îmi țineam ochiul acesta cu mâna,

Încercând să-l mișc. Fratele Wood a alergat înapoi și era atât de agitat încât nu putea nicicum să pornească mașina. În cele din urmă am ajuns acasă, unde m-am spălat și am cules câteva fragmente de așchii din cap.

Mai târziu, m-am uitat la bucățile acelea mari de doi centimetri și jumătate care au intrat în copac.

Compania Winchester atestă faptul că armele lor rezistă la o presiune de trei mii o sută kilograme forță, dar aceasta a avut aproape patru mii de kilograme forță. Deci vedeți, resturile exploziei au trecut cu o asemenea viteză la o distanță de doar câțiva centimetri de ochii mei. Dar de ce s-a întâmplat aceasta? Cei care au asamblat arma au lăsat prea mult loc gol aici, așa că în loc să tragă în față, a tras în spate. Așa mi-a explodat în față și a aruncat încărcătorul care cântărea cam patru sute cincizeci de grame drept într-o cușcă pentru căprioare, care se afla la spatele meu.

Gândindu-mă la aceasta, am zis: „Dumnezeule, mă bucur atât de mult pentru că sunt aici”, fiindcă mi-am dat seama că Satan a vrut să mă omoare. Dar nu a putut s-o facă, pentru că Dumnezeu nu este încă gata să mă ia Acasă. Doar atunci sunt gata să plec. Acum sunt încă bolnavi pentru care trebuie să mă rog și alte lucruri care trebuie făcute.

Aceasta mă face să mă gândesc la ceva ce aș putea spune chiar acum. Dacă arma aceea ar fi fost de la început un Weatherby Magnum, ar fi rezistat presiunii, dar pentru că a fost un Winchester transformat în Weatherby Magnum, nu a putut rezista la acea presiune și a explodat. Atunci m-am gândit: „Într-o zi voi face un subiect din aceasta.”

Dacă porniți prefăcându-vă că sunteți creștini, fără să vă întoarceți la temelie și să vă nașteți din nou, veți exploda undeva pe drum deoarece este prea mare presiunea. Tu nu poți rezista decât dacă ești construit pentru aceasta.

Și nu poți fi fabricat pentru aceasta până când nu te apucă Dumnezeu și nu începe cu tine de la început, să facă din tine o armă adevărată, un copil adevărat al lui Dumnezeu făcut special să reziste la Cuvânt, să reziste la presiune, la presiunea timpului.

Oh, sunt atâția care explodează! Ei încearcă să-i imite pe alții, iar mai devreme sau mai târziu explodează. Dumnezeu ne-a adus pe acest pământ și ne-a pus în biserică să fim ceea ce suntem. El ne-a pus în biserică prin cunoștința Sa mai dinainte și eu sunt plin de bucurie pentru aceasta. Presiunea se ridică, iar mai devreme sau mai târziu vi se va arăta.

Cu câteva zile în urmă, păstorul nostru nu era bolnav, ci doar epuizat, dar frații m-au sunat să trec pe la el. Printre celelalte apeluri pe care le-am primit, a fost și unul în care mi s-a spus că la spital era și o femeie care urma să treacă în dimineața aceea printr-o operație de colon. Femeia era o păcătoasă, și pentru că păstorul nu a putut ajunge la ea, m-au rugat pe mine să mă duc s-o văd, și mi-au spus că o găsesc în salonul 321.

M-am dus la etaj și acolo era o asistentă pe care am întrebat-o:

„Doamnă, ați putea să-mi spuneți dacă este internată aici o femeie cu numele Cutare?”

„Nu știu, domnule,” a răspuns ea sub presiune.

„Mi-au spus că este în salonul 321.”

„Atunci du-te în salonul 321.”

„Mulțumesc, doamnă,” am spus eu, apoi m-am dus în salonul 321 și am întrebat: „Este aici o doamnă cu numele Knuckles?”

„Aici nu este nimeni cu numele acesta.”

Mi-era groază să mă întorc din nou la asistenta aceea, așa că am străbătut tot holul întrebând: „Este aici cineva cu numele Knuckles?”

„Nu este nimeni cu numele acesta.”

Atunci m-am întors și am întâlnit o altă asistentă pe care am întrebat-o:

„Mi s-a spus să vin în salonul 321 la doamna Knuckles, dar nu este.”

„Mergeți la etajul celălalt, fiindcă s-ar putea să fie salonul 221.”

„Da, doamnă, mulțumesc.”

Am coborât la celălalt etaj, iar acolo era un doctor. Fără să fiu rău, dar omul acela pe cât era de înalt pe atât era și de lat. Era cam de vârsta mea, avea o tunsoare din aceea... și ținea stetoscopul înfășurat pe după degete. M-am apropiat și i-am zis: „Bună ziua,” dar el s-a uitat într-o parte. Atunci m-am gândit: „Oh, n-aș vrea să vorbesc cu el pentru că are adunată prea multă presiune!” Astfel, m-am dus la asistentă și i-am zis: „Doamnă sunt puțin încurcat. M-am dus la etaj s-o caut pe doamna Knuckles care trebuia să fie în salonul 321, deoarece urmează să fie operată în dimineața aceasta de cancer la colon. Ați putea să-mi spuneți dacă este la etajul acesta? Asistenta de acolo mi-a spus că ar putea fi în 221.”

„Păi mergeți și uitați-vă!”

„Mulțumesc.”

Atunci a venit spre mine o femeie și mi-a zis: „Du-te și întreab-o pe asistenta de acolo.” Astfel m-am dus la asistenta aceea și i-am zis:

„Bună ziua.”

„Bună ziua,” a răspuns ea liniștită.

„Ai putea să-mi spui dacă la etajul acesta este o femeie cu numele Knuckles? Sunt foarte încurcat pentru că am fost și sus și jos, dar...”

„Un moment, domnule.” Și-a scos masca de la gură, s-a dus într-un loc, a adus un registru, s-a uitat în el și a zis: „Oh, este în salonul 221!”

„Mulțumesc mult, doamnă.”

„Cu multă plăcere”, a răspuns ea.

Atunci m-am gândit: „Lăudat să fie Domnul pentru că deși era într-o alergătură, a fost atât de amabilă.”

M-am dus înapoi cu aripile tăiate fiindcă nu știam încotro s-o iau. M-am uitat dar nu am văzut nici un indiciu. L-am văzut din nou pe doctorul cu stetoscopul și i-am zis:

„Domnule, ai putea să-mi spui unde este salonul 221?”

„O iei pe aici, apoi pe acolo,” a răspuns el.

„Mulțumesc pentru informație.”

Oh, toată lumea este sub presiune! Da, toată lumea pare că merge undeva. Se grăbesc, apoi așteaptă. Întreaga lume este sub o plagă, iar doctorii nu au nici un remediu. Singurul care are Remediul care ne poate scoate de sub această presiune este Dumnezeu.

Cu un an și ceva în urmă am vorbit cu un medic, iar el mi-a spus:

„Frate Branham, spitalele de boli mintale sunt pline la refuz. Psihiatrii cedează și trebuie să meargă ei înșiși la psihiatru, așa că mă întreb ce remediu mai este?”

„Îl am eu,” am răspuns.

„Care este acela?”

„Isus! El este răspunsul la toate lucrurile.”

„Cred că ai dreptate,” a răspuns el.

Nimeni nu mai are nici un minut în această epocă nevrotică. Înainte aveam timp să ne vizităm vecinul, dar acum unele dintre surori nu mai au timp nici ca să se roage.

Mă gândesc la sora Susana Wesley, mama lui John Wesley, care avea șaptesprezece copii și nu avea o mașină de spălat haine și de uscat; ea nu pornea instalația ca să încălzească apa, ci o căra de la izvor într-o găleată veche de cedru. Și cu toate acestea, își găsea două sau trei ore pe zi, în care își aduna copiii în jurul ei și-i învăța din Biblie. Dintr-o asemenea familie au ieșit John și Charles Wesley, oamenii care au schimbat cursul lumii.

Acum, noi suntem grăbiți să mergem undeva, dar ajungem nicăieri.

În Vechiul Testament, când un om omora un alt om, prietenii celui ucis îl urmăreau pe ucigaș și dacă era prins era ucis și el, pentru că atunci era valabilă Legea, ochi pentru ochi și dinte pentru dinte.

Dar Iosua a ridicat niște cetăți care au fost numite „cetăți de scăpare.” Una dintre ele era Ramot din Galaad. Cred că mai erau încă patru sau cinci locuri. (Iosua 20.7-8). Acelea erau locuri de scăpare pentru cel care făcea rău fără să vrea. Astfel, el trebuia să meargă la porțile cetății, să-și susțină cauza și să spună cu nu a vrut să facă acel lucru rău, iar dacă se dovedea că este adevărat, era lăsat să intre în cetate, la adăpost de vrăjmașii lui.

Dacă era prins că a mințit cu privire la acel lucru și următorii îl găseau, era tras chiar și de la altar și dat pe mâinile lor. Dar dacă a spus adevărul și într-adevăr nu a vrut să facă acel rău, el putea să stea în siguranță cât timp rămânea în acea cetate, fiindcă acolo era apărat.

Dar dacă omul a făcut acea faptă premeditat și nu accidental, nu exista nici o șansă de scăpare pentru el.

Aici aș vrea să mă opresc puțin. Poate că astăzi sunt printre noi oameni care au făcut ceva rău fără să vrea. Am întâlnit oameni care foloseau Numele Domnului în deșert; am întâlnit femei care fumau, bărbați care înjurau, dar dacă intrai cu ei în

vorbă și te recunoșteau că ești creștin, ziceau: „Iartă-mă, domnule, nu am vrut.” Am văzut femei care își ascund țigara la spate sau bărbați care se ascund să bea undeva. Aceștia sunt tipul de oameni care pot primi îndurare. Dar sunt unii care pășesc în față și înjură în prezența unui creștin doar ca să facă pe deșteptul. Acel om este fără îndurare.

Când predici împotriva femeilor că nu ar trebui să poarte acele haine imorale, acele rochii scurte, dar ele continuă să le poarte doar ca să fie rele, pentru ele nu mai există scăpare. Dacă ar fi fost, nici măcar nu mai umblau după acele lucruri, fiindcă mai devreme sau mai târziu vor fi prinse.

Dar cei care vor un loc de scăpare, nu se pot simți bine când știi că au făcut ceva rău. Nu te poți simți confortabil. Când cineva încalcă Legea lui Dumnezeu, știe că este vinovat; știe că, câinii iadului sunt chiar în urma lui și mai devreme sau mai târziu păcatele îl vor găsi.

Voi, oamenii de afaceri, știți că faceți un lucru greșit dacă vorbiți pe cineva de rău; știți că până la urmă acel lucru vă va prinde. Așa este. Tu spui că n-ai făcut nimic rău, dar seara când te pui să te rogi, este Ceva care îți spune înăuntrul tău că ai făcut un lucru rău. Stă chiar înaintea ta și știi că ai greșit.

Desigur, noi toți avem lucruri pe care nu le putem onora. Uneori avem datorii pe care nu le putem onora, alteori avem promisiuni pe care nu le putem onora. Chiar și eu am o mulțime, dar seara, când se termină ziua, am un sentiment plăcut după ce am terminat și cu ultimul bolnav pe care l-am putut ajuta. Totuși, știu că mulți mă judecă și spun: „Este un fățarnic.” Știu că gândesc așa și sunt îndreptățit să-o facă.

Dar eu știu că mi-am folosit și ultimul strop de putere ca să fac ce am putut, iar seara când îngenunchez înaintea Tatălui, spun: „Dumnezeule, în orașul acesta sunt încă sute de oameni care mă cheamă să merg la ei, dar nu mai pot. Tu știi câtă putere am.” Atunci simt cum mă cheamă pe pernă și mă așez să dorm pentru că

sunt la adăpost. Am făcut tot ce am putut pentru Domnul, și dacă noi facem aceasta, Dumnezeu pregătește o cale pentru noi.

Acum, omul ajunge în locul acesta, dar mai întâi de toate trebuie să vrea să intre; el trebuie să dorească să scape de mânia care îl presează; trebuie să vrea aceasta.

Nu vreau să fiu critic și Dumnezeu știe că nu sunt, dar am fost în adunări unde, după ce predicau, predicatorii spuneau: „Priviți printre rânduri și dacă aveți prieteni aici, aduceți-i aici sus.” Eu am fost întotdeauna reticent la aceasta, pentru că dacă nu-l poate convinge Cuvântul... iar dacă îl convinge, va fi călăuzit de Duhul Sfânt. Problema-i că este implicată prea multă emoție.

Un om care vine la Hristos trebuie să vină convins și cu respect; să fie convins de Duhul Sfânt și conștient că Cineva a murit pentru ca el să fie salvat; să fie conștient de Cuvânt, să creadă și să-L accepte pe Hristos ca Înlocuitorul vieții lui. Eu cred că Hristos este Adăpostul nostru. Acesta este Adăpostul credinciosului din Noul Testament: Hristos, iar omul care vine în acest Adăpost, trebuie să vrea să vină.

Și trebuie să mai știe un lucru: că trebuie să rămână acolo. El nu poate intra și să stea acolo până când pleacă următorii, apoi să iasă afară din nou. Nu! El trebuie să stea acolo și să fie mulțumit.

Eu cred că dacă cineva ar vedea moartea și tot iadul galopând în urma lui și ar găsi un loc de adăpost, dar după aceea ar vrea să iasă din nou afară, ar dovedi că ceva nu este în ordine cu mintea lui. Cât timp este la adăpost, el este în siguranță, dar dacă iese din nou afară, este gata să fie înjunghiat. În Hristos avem un Adăpost și suntem în siguranță, deoarece suntem feriți de mânia lui Dumnezeu și de mânia iadului.

La fel este și astăzi. Dacă am ajuns în locul de adăpost, noi trebuie să stăm acolo;

trebuie să vrem să stăm. Și dați-mi voie să vă spun ceva. În curând voi avea treizeci și doi de ani de când sunt la amvon. Am început să predic de când eram un adolescent, și n-am avut niciodată vreun gând să părăsesc acest loc glorios. Vă spun aceasta din toată inima.

Sunt sigur în locul lui Dumnezeu

Fericit în dragostea și harul Lui.

Locuiesc pe strada „Aleluia”...

Mă bucur că sunt aici.

Nici pentru un milion de vieți pământești

Nu voi lăsa acest loc binecuvântat.

Chiar dacă de multe ori ispita m-a încercat

Totuși sunt sigur în locul lui Dumnezeu

Bucuros în dragostea și harul Lui.

Oh, este un loc atât de confortabil! Știu că acolo sunt ferit de vrăjmaș...

Dacă acel om fuge, curând va fi prins și înjunghiat pentru păcatul pe care l-a

săvârșit. Dar cât timp stă în locul de adăpost, poate scăpa de presiune și este în siguranță deoarece paznicul de la poartă îi va opri pe urmăritori să ajungă la el. El este în siguranță în turnul de adăpost. Când se află acolo, el se simte în siguranță și fără presiune. Ce loc de adăpost! Ce loc de refugiu! Afară ar fi mort, dar aici înăuntru este în ordine.

Dumnezeu ne-a dat un turn de adăpost. Biblia spune că „*Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el, și stă la adăpost.*” (Proverbe 18.10). Nu veți mai fi urmăriți fiindcă sunteți în siguranță. Oh, îmi place aceasta! Este locul de adăpost al lui Dumnezeu. Amin. Vrăjmașul nu vă poate prinde pentru că sunteți în siguranță în Hristos.

Poate v-am povestit că odată când am fost în Orient cu un prieten predicator, ne-am dus cu jeepul undeva pe un deal. Și acolo am văzut niște oi și măgari care pășteau fiind păziți de un om.

Eu l-am întrebat pe însoțitorul meu:

„Cum se numește omul care are grijă de toate animalele acelea?”

„Acela este un păstor.”

„Eu credeam că păstorul are grijă de oi.”

„O, nu! Păstorul păstorește turme de oi, capre, măgari, catâri, cămile și ce mai sunt.”

„Nu am știut aceasta.”

„Dar aş vrea să ştii ceva, frate Branham”, a continuat el. „Când apune soarele, păstorul merge printre animalele acelea şi caută până găseşte ultima oaie, şi le duce pentru noapte într-un staul. Dar restul animalelor rămân pe câmp, chiar dacă sunt păstorite tot de el.”

Atunci m-am gândit: „Oh, Dumnezeule, nu mă lăsa să fiu un măgar. Îngăduie să fiu o oaie atunci când flacăra vieţii mele se micşorează şi mi se închid ochii, ca să fiu dus în staulul Tău.” Nu vreau să fiu lăsat afară ca aşa zişii creştini, ci vreau să fiu o oaie adevărată.

Ele pasc pe aceeaşi păşune, aşa cum spune Biblia: *„Ploaia cade şi peste cei dreپți şi peste cei nedreپți.”* (Matei 4.45). Oamenii se adună în mulţimi, iar Duhul va binecuvânta mulţimea. Peste toţi se va revărsa acelaşi Duh. Vedeţi? Ploaia cade şi peste neghină, iar ea sare şi se bucură. Este aceeaşi ploaie care cade şi peste grâu, dar după roade îi veţi cunoaşte, deoarece creştinii vor duce o viaţă de creştin.

Observaţi zona de siguranţă a lui Dumnezeu, locul de adăpost al lui Dumnezeu. Când suntem în acest refugiu, avem dreptul la puterea de vindecare a lui Dumnezeu. Şi dacă Dumnezeu îl iartă pe vrăjmaşul lui şi îl primeşte în refugiu, cu cât mai mult se va îngriji de cel după care s-a dus acolo. Aici este puterea de vindecare, aşa că atunci când se îmbolnăveşte creştinul, nu este cazul să se frământa. Trebuie să ne amintim doar că *„prin rănilor Lui suntem vindecaţi.”* Aceasta este făgăduinţa; El a promis aceasta, deci nu poate să-Şi tragă Cuvântul înapoi.

Există un loc de adăpost pentru bolile şi îngrijorările noastre, fiindcă este scris: *„Aruncaţi asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuşi Se îngrijeşte de voi.”* (1Petru 5.7). Este un refugiu. Încredeţi-vă deci, în Cuvântul şi în făgăduinţele Lui, pentru că fiecare făgăduinţă pe care v-a făcut-o, vă aparţine cât timp sunteţi în Împărăţia Lui. Cât timp veniţi la El pentru adăpost, aveţi dreptul la fiecare făgăduinţă pe care v-a făcut-o. Fiecare creştin de aici sau de oriunde ar fi, are dreptul la toate lucrurile pentru care a murit Hristos; sunt ale voastre. Acesta este

adevăru.

Priviți la femeia sunamită care a avut un copil și i-a murit. Îmi imaginez cât de mult s-a bucurat când Domnul i-a dat micuțul acela. Dar când avea doisprezece ani, micuțul băiat s-a dus pe câmp cu tatăl său și probabil a făcut o insolajie, fiindcă a strigat: „capul meu”. Tatăl lui l-a dus în casă, dar micuțul a murit. Când a văzut aceasta, mama lui l-a așezat în patul prorocului Elisei, apoi i-a zis unei slugi:

„Pregătește o măgăriță, fiindcă mă duc la peștera unde este profetul.”

Soțul ei i-a zis: „De ce vrei să mergi astăzi la el, doar nu este nici lună nouă și nici Sabat? Nu-l vei găsi acolo.”

Dar ea i-a răspuns: „Fii pe pace, căci totul va fi bine.”

Când a văzut-o Elisei venind, i-a zis lui Ghehazi: „Iată vine sunamita aceea. Du-te repede în întâmpinarea ei, fiindcă s-a întâmplat cu siguranță ceva.”

Sluga a întrebat-o: „Toate sunt bune? Soțul și fiul tău sunt bine?”

Și ea a răspuns: „Sunt bine.” (2Împărați 4.19-26).

De ce a spus aceasta? Pentru că a putut lăsa presiunea afară. Ea a venit la reprezentantul lui Dumnezeu, la Cuvântul Său viu. Cuvântul Domnului vine la proroci, iar când a ajuns în prezența omului care avea trecere înaintea lui Dumnezeu și care-i spusese că va avea acel copil, s-a liniștit. Ea se afla în prezența omului care avea Cuvântul adevărat al Domnului. Aleluia!

Sunt atât de bucuros să fiu în prezența aceluiași Dumnezeu care m-a salvat din viața de păcat și mi-a făgăduit că mă va învia în ziua din urmă, că mă va vindeca și îmi va purta de grijă când sunt aici. Aici nu mai este nici o presiune, uitați de ea!

Femeia a venit, a căzut la picioarele lui Elisei și a zis: „Totul este bine.” Sigur că erau bine, pentru că ajunsese la Cuvânt; ajunsese în prezența lui Dumnezeu. Presiunea a plecat și toate erau bine acum. Femeia nu mai simțea nici o presiune pentru că ajunsese la reprezentantul lui Dumnezeu.

Reprezentantul lui Dumnezeu pe pământ astăzi este Duhul Sfânt. Atunci cum poți să mai fii presat de ură împotriva vecinului tău, când ești în prezența Lui și Îl vezi cum te binecuvântează?

Cum poți să ții în inima ta deosebiri denomiționale și să spui: „Dacă nu ar fi fost pentecostali, unitarieni sau trinitarieni, sau dacă ar fi aparținut de Adunarea lui Dumnezeu sau de Biserica lui Dumnezeu, aș fi putut să am părtășie cu ei.”?

Cum poți să faci aceasta în prezența Atotputernicului Dumnezeu? Cum poate să Se reverse Duhul Sfânt peste o adunare și să existe totuși diferențe? Cum este posibil așa ceva? Lăsați presiunea deoparte!

Problema este că noi ne-am creat presiunea, din cauză că avem o gândire denomițională. Oh, America este mâncată de ziduri, garduri, paravane și crezuri! Ce vă pasă de aceste crezuri și garduri? Intrați în prezența lui Dumnezeu! Intrați în prezența Duhului Sfânt și lăsați presiunea deoparte.

Este un lucru bun pe care îl apreciez la adunarea acestor oameni de afaceri: se pare că au renunțat la gulerul scorbit, au lăsat presiunea deoparte și nu se mai rușinează. Eu am stat cu ei în cele mai scumpe hoteluri și în locuri importante, și L-au lăsat Duhul Sfânt să vină la un prezbiterian, la un baptist, la un metodist, și toți și-au strâns mâinile, au strigat, s-au bucurat și L-au lăudat pe Dumnezeu. De ce?

Pentru că au lăsat presiunea deoparte. Aceasta este problema. Lor nu le pasă ce spune cineva: sunt în prezența lui Dumnezeu și lasă presiunea deoparte. Ce loc minunat în care s-o faci! Este suficient loc în care să alergi; intrați aici, luați-o din loc! Asta-i tot. Lăsați presiunea deoparte. Este bine să faceți aceasta, pentru că altfel poate exploda vreo valvă pe undeva.

Nu uitați: încredeți-vă în Cuvântul Său. Tu spui: „Să mă încred în El când sunt bolnav?” Sigur că da. Uitați-vă la Maria și la Marta. Când s-a îmbolnăvit fratele lor, au trimis după Isus. Dar în loc să răspundă chemării lor, El S-a dus mai departe. Și ele L-au chemat din nou, dar El a mers mai departe, ceea ce a acumulat presiunea în ele. Dar după ce l-au îngropat, Marta a aflat că El vine, așa că s-a dus în prezența Lui și a căzut la picioarele Lui, dar nu ca să-l ceară socoteală că n-a venit mai repede. Dacă te apropii de un dar al lui Dumnezeu încercând să-l ceri socoteală, nu vei primi nimic. Trebuie să vii smerit și cu respect.

Când vii la El să nu spui: „Mă duc să încerc,” pentru că așa nu vei obține nimic. Să vii plin de respect și pe deplin predat, ca un om care vine la poarta Adăpostului. El este singurul loc în care poți merge, dar trebuie s-o faci cu credință.

Tu zici: „Oh, am să mă duc la altar să văd dacă pot vorbi în limbi! Mă duc acolo să văd dacă pot striga.” Oh, frate nici să nu te ridici de pe scaun, fiindcă nu vei obține nimic. Nu, nu! Tu trebuie să vii cu convingerea că este singurul loc de adăpost.

Când vii în adunare începi să aduni presiune: „Eu nu pot să primesc un număr de rugăciune?” Am văzut oameni care făceau aceasta. Ei acumulau presiune. I-am văzut venind în rândul de rugăciune și zicând: „Poate eu...” Vedeți? Tu lupți împotriva ta. Nu face aceasta! Vino cu îndrăzneală, dar cu respect. Vino în prezența lui Dumnezeu știind că El a făcut o promisiune și asta-i tot.

Marta a venit și a spus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit. Dar chiar și acum, știi că orice vei cere de la Dumnezeu, Îți va da Dumnezeu.” (Ioan

11.21-25).

Ea a lăsat presiunea deoparte. Chiar dacă ochii ei erau plini de lacrimi și trupul epuizat, a putut să spună: *„Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit. Dar chiar și acum, știi că orice vei cere de la Dumnezeu, Îți va da Dumnezeu.”* Îmi place aceasta. Da, domnilor. Ea a primit lucrul pentru care a venit. De ce? Pentru că a ajuns în prezența Lui.

Marta nu a spus: *„De ce n-ai venit când Te-am chemat? Noi ne-am părăsit biserica, am părăsit denomi-națiunea pentru Tine și am venit să Te urmă-m. Am crezut că vei fi un izbăvitor. Ai spus că-i vindeci pe bolnavi, și chiar pe prietenul Tău l-ai lăsat să moară, deși am trimis după Tine!”* Aceasta este versiunea pentecostală modernă, dar Marta nu a vorbit așa cu El. Dimpotrivă, ea a spus: *„Doamne (aceasta era El pentru ea: „Domnul ei”), dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit. Dar chiar și acum, știi că orice vei cere de la Dumnezeu, Îți va da Dumnezeu.”*

„Fratele tău va învia.”

„Știi,” I-a răspuns Marta, „că va învia la înviere, în ziua de apoi.”

Și Isus i-a zis: *„Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.”* El voia să vadă câtă presiune putea pune asupra ei, dar ea nu a primit-o.

„Da, Doamne,” I-a zis ea, „cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.” Presiunea nu mai era. De ce? Pentru că ea găsisese locul de adăpost; a găsit refugiul. Ea a găsit refugiul chiar în mijlocul morții.

Să știți că este un refugiu în timpul morții. Credeți aceasta? Haideți să ne întoarcem în Egipt, în noaptea de Paști. A venit un timp când Dumnezeu S-a săturat să vadă cum era tratat poporul Său de către acei egipteni. Și ce a făcut? A

făcut un legământ care să-l apere poporul, pentru că El face întotdeauna o cale ca să-Și apere copiii, dacă ei o primesc.

Și a venit o noapte cum nu a mai fost niciodată de când erau în țara aceea, o noapte groaznică, în care totul era negru și întunecat. Luna nu strălucea și stelele nu se vedeau. Oh, ce noapte groaznică! Totul era apăsător.

Un băiețel merge la fereastră și privește afară. „Tati,” zice el, „îl știi pe micuțul băiat egiptean cu care m-am jucat pe stradă? Uite, sunt două aripi mari și negre care au cuprins casa lui, iar mama lui este în stradă și strigă: „Băiatul meu, întâiul meu născut este mort!”

După ce spune aceste cuvinte, copilul merge la tatăl lui și-i spune: „Tati, ție îți pasă de mine? Știi că eu sunt întâiul tău născut?”

Și pot să văd cum tatăl său îi ia mâna liniștit, îl duce la ușă și îi spune: „Fiule, vezi sângele de pe pragul de sus al ușii? Vezi sângele de pe tocul ușii? Îl vezi?”

„Dar ce are aceasta a face cu ce te-am întrebat eu?”

„Fiule, aceasta este făgăduința lui Dumnezeu. Lasă presiunea afară, pentru că El a spus: *„Atunci când voi vedea sângele, voi trece pe lângă voi. Când voi vedea sângele...”* Aceasta este făgăduința lui Dumnezeu, așa că aripile acelea nu vor veni asupra casei noastre.”

Atunci băiatul s-a dus din nou la fereastră, s-a uitat afară și a zis: „Tati, uite că vin!” Tatăl lui era ocupat cu treaba. Îngerul a venit până la ușă, dar când a văzut sângele, a trecut mai departe. Înțelegeți?

De ce? A lăsat presiunea deoparte pentru că Dumnezeu a promis și El Își ține întotdeauna promisiunea făcută. Așa este.

Aș vrea să rețineți acest lucru. Ați observat că atunci când erau în Egipt, ei erau sclavi. Ei n-au văzut niciodată țara făgăduită, niciunul nu a fost acolo, și n-au știut nimic despre ea decât din auzite. Dumnezeu le-a promis că-i va duce într-o țară unde curge lapte și miere. Acesta era un lucru mare pentru niște sclavi ca ei care erau bătuți și hrăniți cu pâine mucegăită. Era un lucru grozav.

Creștinilor, vă rog să fiți atenți la pilda aceasta. Când au auzit că acolo era o țară făgăduită în care curgea lapte și miere, unde puteau avea casele lor... Ei nu mai trebuiau să se teamă în locul acela de refugiu, acolo unde puteau avea grădinile lor, unde puteau să-și crească copiii și să aibă siguranță. De undeva din pustiu, a venit un profet care era însoțit de un Stâlp de Foc și astfel au început călătoria spre țara făgăduită.

Dar ce s-a întâmplat când au ajuns la Cades-Barnea? Între ei era un mare luptător numit Iosua, care înseamnă laHVeH Salvatorul. El s-a dus în țara făgăduită și s-a întors de acolo cu dovezi.

Ei nu știau dacă țara aceea exista și călătoreau spre ea doar prin credință. Ei nu știau unde era țara aceea, dar Stâlpul de Foc i-a călăuzit până când au ajuns la granițele ei, iar Iosua a trecut Iordanul, s-a dus în țara făgăduită și a adus dovada că țara era exact cum spusese Dumnezeu.

Oamenii au gustat din strugurii aceia mari care erau cărați pe umeri de doi bărbați. Era exact cum le promisese Dumnezeu. Țara era dincolo de Iordan și le aparținea. Vedeți? Ei nu o văzuseră, nimeni nu mai fusese acolo, dar Dumnezeu le făcuse o făgăduință, iar El își ține întotdeauna făgăduința: îi scoate pe oameni din robie și îi duce unde pot avea propria lor casă.

După aceea a venit un alt mare luptător, iar Numele Lui era Isus. Și El a spus: *„În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri.”* El învăța că există Viață după moarte și că omul poate trăi din nou. El învăța că există o înviere a morților și că El va veni într-o zi și va judeca întreaga lume.

Apoi, într-o zi a trecut Iordanul morții și S-a întors a treia zi aducând dovada că există o înviere din morți. Aleluia!

„După patima Lui, li S-a înfățișat viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori, timp de patruzeci de zile, și vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu.” (Fapte 1.3). El le-a spus: *„Uitați-vă la mâinile și picioarele Mele, Eu sunt; pipăiți-Mă și vedeți: un duh n-are nici carne, nici oase, cum vedeți că am Eu.”* (Luca 24.39).

Cine era El? Iosua timpului nostru care a trecut Râul morții, S-a dus dincolo și apoi S-a întors aducând cu Sine dovada. Și nu numai atât, ci a spus: *„Oricine crede în Mine, nu va muri niciodată.”* (Ioan 11.26). El le-a poruncit să meargă în cetate și acolo să aștepte, pentru că El le va trimite arvuna salvării lor.

Vreți să știți ce este o arvună? Dacă îți cumpăr ferma cu zece mii de dolari și îți dau o mie ca s-o ții pentru mine, este o încredințare, o promisiune că o vei ține pentru mine. Aceasta este arvuna.

Deci, El le-a spus: *„Am să vă dovedesc că veți avea arvuna salvării voastre. Dar pentru aceasta așteptați în Ierusalim până când veți fi umpluți cu putere de sus.”* Vedeți? Eu eram cufundat în păcat și nu aveam unde să mă duc. Dar ce s-a întâmplat într-o zi? Exact ce s-a întâmplat în ziua de Rusalii: Dumnezeu a trimis înapoi Duhul Sfânt peste ucenicii care așteptau.

Și când s-a întâmplat aceasta, au fost umpluți cu Duhul Sfânt și au înviat din morți. Ce este moartea? Păcatul. *„Fiindcă plata păcatului este moartea...”* (Romani 6.23).

Ce este moartea? Necredința. „...cine nu crede a și fost judecat...” (Ioan 3.18).

Atât de mulți oameni se numesc creștini, dar cred crezurile unor biserici, iar dacă le spui Cuvântul lui Dumnezeu îți râd în față. Acesta este păcat. Dacă ceea ce le spui nu este în acord cu crezul lor, nu vor să aibă nici o legătură cu aceasta, dar Cuvântul lui Dumnezeu stă pretutindeni ca adevărat. Așa este.

Când au coborât din camera de sus ei știau că aveau dovada învierii. Vedeți? Astăzi, El este Refugiul pe care Îl avem. Priviți! El a fost Înlocuitorul nostru și a murit în locul nostru. Astfel, noi știm că nu este vorba de neprihănirea noastră ci de a Lui, iar când Îl acceptăm ca Mântuitor personal, mergem în mormânt cu El, prin botez, și murim cu El. Dacă nu este așa, atunci nu ar trebui să fii îngropat.

Atunci când ești mort și te recunoști un păcătos, îți mărturisești păcatele, ceri îndurare și ești îngropat cu Hristos, prin botez, dar vei și învia cu El în înviere. Acum noi suntem înviați din păcat. Aleluia! Frate, acum mă simt foarte bine. Și fiind înviați din morți după asemănarea învierii Lui, noi suntem înviați din păcat și stăm cu El în locurile cerești în Hristos Isus, umpluți cu Duhul Sfânt și purtând dovada Vieții veșnice că am înviat deja din morți. Sufletele noastre sunt înviate cu Hristos, fiindcă păcatul este sub noi; noi am înviat de acolo, ceea ce este arvuna învierii noastre. Amin.

Cum știm că am trecut din moarte la Viață? Unde stăm? Noi am fost îngropați cu El, prin botez, și am înviat cu El în înviere. Și acum sufletele noastre sunt cu El și El este cu noi. Noi am simțit prezența Lui și vedem lucrările Lui; Îl vedem făcând, prin biserică, aceleași lucruri pe care le-a făcut când era pe pământ: vindecarea bolnavilor, cunoașterea gândurilor inimii, deosebirea, puterea, învieri din morți, cu alte cuvinte, exact ceea ce a făcut când a fost pe pământ.

Atunci lasă deoparte presiunea, frate. Nu ai de ce să te îngrijorezi, fiindcă noi suntem deja înviați cu El, și stăm în locurile cerești în Hristos Isus. Nu vom sta, ci stăm deja, cu arvuna salvării noastre veșnice. Așa este. Amin. Lăsați presiunea

afară! Să vină bombele sau orice ar fi, fiindcă noi suntem înviați împreună cu El. Amin.

Atunci de ce să ne certăm? De ce să alergăm de la o denomi-națiune la alta? Lăsați presiunea deoparte și haideți la Hristos! Primiți Duhul lui Dumnezeu, apoi uitați-vă de unde ați fost scoși și separați-vă de lume. Nu veți mai vrea să umblați așa. Nu, nu. De ce? Pentru că ești înviat cu El; ești o făptură nouă și stai în locurile cerești în Hristos Isus. Lăsați presiunea deoparte!

Iosua s-a dus acolo și a adus dovada pentru ei. Dar ce au făcut ei? Au cârtit și s-au îndoit. La fel este și lumea religioasă de astăzi. Ei nu cred că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, se tem de aceasta. Se tem de Duhul Sfânt, dar chiar El este dovada învierii, dovada că aveți Viața veșnică.

Și încă un lucru pe care l-aș putea coase tot aici. Ilie și Elisei au fost întotdeauna un tip spre Hristos și Biserica cu dublă măsură. *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”* (Ioan 14.12).

După ce Dumnezeu i-a vorbit cu un Glas blând în peșteră, Ilie și-a luat mantaua, s-a dus pe câmp unde l-a găsit pe Elisei arând, și și-a aruncat mantaua peste el. El a fost botezat cu același Duh care era peste Ilie, a primit o măsură, și a fost chemat să fie proroc.

Apoi s-a dus la Iordan împreună cu Elisei și l-a trecut cu o măsură, dar când s-a întors înapoi, Elisei avea două măsuri. Glorie lui Dumnezeu.

Când Duhul Sfânt vine peste tine, tu ai o măsură, dar când treci Iordanul morții și te întorci în înviere, avem un trup duhovnicesc și un trup fizic înviat de El.

Fraților, înțelegeți ce vreau să spun? Noi suntem deja înviați. Noi suntem... (cineva rostește o prorocie). Aleluia! Noi suntem deja înviați împreună cu El. Unde erați voi? Câți creștini sunt aici? Ridicați mâna. Ca și creștini, puteți privi înapoi ca să vedeți de unde ați venit? Aceasta înseamnă că odată ați fost morți. Ați fost păcătoși prin naștere, dar Hristos a venit și a spus: „Nu vă voi lăsa fără Mângâietor; vă voi da arvuna, voi trimite Duhul Sfânt peste voi. Priviți care este arvuna.”

Și iată că astăzi suntem cu lumea sub picioarele noastre.. Oamenii cred că suntem nebuni, dar nu știți că totul ne aparține? Cum poți cumpăra pace sau dragoste cu bani? Aceasta încearcă să facă popoarele, dar nu este posibil să cumperi o măsură de bucurie de la magazin. Nu, domnilor.

De ce? Este un dar de la Dumnezeu și este gratis pentru copiii Lui care sunt în refugiul Hristos; pentru cei care au înviat și sunt cu El în locurile cerești. Chiar acum suntem cu El și în El: *„Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el, și stă la adăpost.”* (Proverbe 18.10). Ce părtășie este... Glorie! Eu sunt un baptist pentecostal. Da, sunt un baptist cu experiență de Rusalii. De ce? Pentru că am acceptat acea dovadă, L-am primit pe Domnul meu. M-am uitat aici în Biblie și spune diferite lucruri.

Eu am zis: „Oh, biserica spune că aceasta a fost pentru o altă zi!” Dar Biblia spune: *„Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia. Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.”*

Voi spuneți: „Aceasta este o interpretare greșită,” și toate acestea, dar nu este adevărat. Într-o zi, aleluia, eu am murit față de toate lucrurile și am devenit viu în El, prin botezul Duhului Sfânt; iar în seara aceasta sunt înviat cu El și ridicat deasupra necredinței, așa că cred fiecare Cuvânt de aici; cred că așa este.

Eu L-am văzut lucrând și dovedind că acum, în timpul de seară, este exact așa cum a fost la început și că noi suntem în locurile cerești împreună cu El. Deci, lăsați presiunea deoparte! Nu trebuie să fiți tulburați de orice lucru! La ce bun? După ce

ați urmat toate poruncile Lui? Da.

Atât de mulți creștini aleargă astăzi de la o denominațiune la alta, se grăbesc să-și ia cererea și spun: „M-am săturat să fiu metodist, așa că mă voi face baptist. Îmi duc cererea la bapțiști!”

Bapțiștii merg la prezbiterienii; prezbiterienii merg la ceilalți, iar penticostalii aleargă de la un grup la altul. Ce credeți că faceți? Ce este cu voi? Aceasta acumulează numai presiune și dovedește că nu știți pe ce stați. Voi întrebați: „Cine are dreptate, frate Branham, aceștia sau ceilalți?” Numai Hristos are dreptate. „Și cum pot să-L găsesc?”

„Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică.” (Ioan 5.24). Amin. De ce? Pentru că a crezut Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

Unii vor să ne facă să credem că dacă strigi, Îl ai. Metodiștii așa cred, dar am găsit că sunt o mulțime care strigă și au o grămadă de presiune după ei, dar cu toate acestea nu Îl au. Așa este. Ei nu fac decât să acumuleze presiune și se luptă cu luteranii.

Penticostalii spun: „Trebuie să vorbești în limbi ca dovadă că Îl ai!” Ei vorbesc în limbi și totuși se luptă între ei.

„Nu vreau să am nici o legătură cu voi, unitarienilor!” sau: „Nu vreau să am nici o legătură cu voi, trinitarienilor!” Vedeți, faptul că sunteți sub presiune dovedește că nu ați ajuns în locul corect. Dar, frate, când ajungi în locul în care ești mort și înviat cu El în înviere, îți iubești fratele și sora necondiționat. Nici o denominațiune nu poate trece această barieră, dar voi sunteți creștini, sunteți una în Hristos Isus chiar dacă unul este prezbitarian, metodist, baptist sau altceva. Atunci Îl vezi mișcându-Se printre noi. Așa este. Amin.

Dar vedeți unde ne duc denomiunile? Ne strică părtășia, ridică bariere, aduc oamenii sub presiune, o organizație luptă împotriva alteia, dar toate acestea vor pieri, însă eu nu mai trebuie să mor pentru că am murit deja. Am fost mort de la început.

Dar în Hristos ești viu. Dacă ești în Hristos, tu crezi Cuvântul Lui; dacă ești în Hristos, El Se manifestă față de tine; dacă ești în Hristos, ai trecut de la moarte la Viață. *„Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el, și stă la adăpost.”*

Lăsați presiunea deoparte și veniți la Hristos! Dar voi spuneți: „Păi eu voi lua crezul acestei biserici sau al celeilalte.”

Luați puterea lui Dumnezeu! Luați Numele lui Isus Hristos! Rugați-vă în Numele Lui, botezați-vă în Numele Lui, rugați-vă pentru bolnavi în Numele Lui, scoateți afară dracii în Numele Lui, trăiți în El, umblați în El și muriți în El. Amin.

„Și orice faceți cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus, și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.” (Coloseni 3.17). Amin. Aceasta este.

„Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el, și stă la adăpost.”

Tu nu poți veni în El printr-un crez sau ceva, ci trebuie să mori și să vii în El. Trebuie să intri înăuntru, să mori față de tine și să reînviei din nou, fiindcă atunci fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu devine real.

Vă puteți imagina ca un om care are Duhul Sfânt, pe Cel care a scris Biblia, să spună: „Zilele minunilor au trecut!”? Vă puteți imagina ca un om care spune că are Duhul Sfânt în el, să nege chiar Cuvântul Bibliei pe care L-a scris Duhul Sfânt?

Vă puteți imagina o femeie îmbrăcată cu o pereche de pantaloni scurți și umblând așa pe stradă deși Biblia condamnă acest lucru? Vă puteți imagina oamenii făcând ceea ce fac și apoi să spună că au Duhul Sfânt?

Păi chiar roadele pe care le purtați dovedesc că nu îl aveți! Voi cântați din fluier și habar nu aveți. Când ești mort, ești mort; și când ești viu, ești viu. Lucrurile vechi au trecut și fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este întărit cu un „Amin”, indiferent ce spune crezul sau denotațiunea ta. Biblia spune acel lucru și asta-i tot! *„Pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.”* (Matei 16.18). Amin. Poate credeți că m-am înfuriat, dar nu este așa. Am spumegat puțin, dar dragostea înseamnă corecție; dragostea este corecția divină.

De ce aleargă oamenii din loc în loc? Pentru că acumulează numai presiune. De ce? Pentru că nu au ajuns încă în locul de adăpost. Doar acolo este pace, dragoste, bucurie, îndelungă răbdare, blândețe și credință. Unde? În Duhul Sfânt, în Împărăția lui Dumnezeu. Toate celelalte lucruri au trecut.

Numele Domnului este un turn puternic. Îl apucăm, credem și suntem în siguranță în pavilionul lui Dumnezeu. Și când faci aceasta, știi că ai trecut din moarte la Viață. Te uiți înapoi și vezi că odată te-ai îndoit de Dumnezeu, dar acum îl crezi. Vezi că odată te certai pentru un crez, dar acum ești în Biblie.

Odată, cineva ți-a spus că nu există vorbire în limbi și că Biblia nu învață așa ceva, dar tu ai citit că aceasta este în Biblie, apoi spui: „Dar păstorul spune aceasta sau denotațiunea învață aceasta.” Ei bine, în cazul acesta ești încă mort în păcat. Ridică-te deasupra acestor învățături, pentru că aceasta este necredință.

„Oh,” spui tu, „eu duc o viață sfântă.” Vă spun că în America nu există penticostal care să ducă o viață atât de sfântă ca băștinașii africani. Nu, domnilor. Dar ce ziceți de mahomedani și de sfințenia lor? Încercați să trăiți numai o zi ca ei; încercați să vă comparați neprihănirea cu a lor.

Dacă o fată tânără dintr-un trib nu se mărită într-un anumit timp, îi este testată virginitatea ca să se vadă de ce nu se poate mărita. Dacă s-a pângărit, trebuie să spună numele bărbatului cu care a făcut-o și sunt omorâți amândoi. Dacă ar fi așa și printre noi, ar fi o mulțime de morți, nu-i așa? Încercați să comparați toate acestea.

Oh, dar astăzi nu le putem spune oamenilor cum să trăiască, fiindcă imediat pufăie, explodează și merg în altă parte zicând: „Nu vreau să mai aud aceasta, pentru că totdeauna dai în mine!”

Aceasta îmi amintește de Mica atunci când a stat înaintea lui Ahab. El a stat acolo pentru că a luat Cuvântul lui Ilie, a comparat vedenia pe care a avut-o cu ceea ce a văzut prorocul care a fost înaintea lui. Când primim o vedenie și nu o comparăm cu Cuvântul, dați-i pace! Da, domnilor.

Isaia L-a descris. Când L-a văzut, el a spus în capitolul 32: *„...este ca niște râuri de apă într-un loc uscat, ca umbra unei stânci mari într-un pământ ars de sete.”* Aceasta trebuie să fie acel loc.

Voi ziceți: „O, păi acesta este un loc de bucurie și fericire!” Da, știu că este. Eu cred ceea ce am spus duminica trecută când am vorbit despre calea unui profet adevărat.

Când Amos a venit și s-a uitat la cetate, bătrânul predicator chel, cu ochii îngustați, nu arăta ca turiștii aceștia moderni care merg la Hollywood să vadă sclipirea lui. Amos și-a îngustat ochii, a privit peste acel loc și a spus: „Chiar Dumnezeu în care vă încredeți, vă va nimici!” Dacă acest bărbat ar veni astăzi în America, ar spune la fel: „Dumnezeul pe care pretindeți că-L slujiți, vă va nimici!” Și a făcut-o. El a vestit acest lucru timp de treisprezece ani și a trăit să vadă împlinirea Cuvântului Său. El a fost un om cu frică de Cuvântul lui Dumnezeu.

Te întrebi cum a știut Amos aceasta? Pentru că a putut diagnostica acel caz, exact cum face un medic. Când doctorul ia un caz, îl studiază, se uită la simptome, la cât este de avansată boala și spune: „Este pe moarte. Din câte știu eu, pacientul nu mai are nici o șansă pentru că boala este prea avansată.”

Tot așa, când un proroc adevărat al lui Dumnezeu se uită și vede păcatul unei națiuni, vede femeile noastre cu părul coafat și purtând îmbrăcăminte indecentă, îi vede pe bărbați având doar o formă de evlavie și legați de crezuri care îi duc pe oameni în rătăcire, conducători orbi care îi conduc pe orbi, diagnostichează cazul prin Cuvântul lui Dumnezeu și spune că nu mai rămâne nimic altceva decât prăpădul. Aceasta-i tot ce rămâne.

Nu mai rămâne nimic pentru denominațiuni; nu mai rămâne nimic decât să strigi împotriva a ceea ce este greșit. Amin. Aceasta înseamnă „Așa să fie.” *„O stâncă mare într-un loc uscat, un adăpost pe timp de furtună.”* Oh, sunt atât de bucuros pentru acea Stâncă mare într-un loc uscat!

Nu demult am citit despre vultur, despre un anumit vultur care cred că trăiește în Orient. Cu câțva timp în urmă am vorbit despre subiectul: „Ca vulturul care își scutură cuibul.” Și citind despre vulturi am aflat că sunt patruzeci de specii diferite de vulturi.

Biblia spune că vulturul întinerește, își înnoiește puterea, iar noi ne vom înălța ca vulturul și așa mai departe. Vulturul despre care am citit, când începe să îmbătrânească știe că va muri curând. Atunci i se face o crustă pe cap și arată ca și cum ar fi pleșuv.

Dumnezeu S-a asemănat pe Sine cu vulturul și la fel pe copiii Săi. Vulturii sunt păsări ale înălțimii și pot zbura mai sus decât oricare altă pasăre. El are ochii ageri, fiindcă dacă n-ar fi așa nu i-ar folosi la nimic să zboare atât de sus.

Dumnezeu și-a asemănat profeții cu vulturul care poate zbura sus și vede de departe lucrurile care vor veni, apoi se întoarce înapoi și spune ce se va întâmpla. Vulturul!

Vulturul de care vă spun, când vede că îmbătrânește se urcă undeva sus pe stâncă și caută o anumită stâncă. Este atât de bătrân încât abia mai poate zbura și crusta aceea de pe cap aproape că-l omoară. Dar caută stânca aceea și se lovește cu capul de ea până când i se desprinde crusta de pe cap. Oh, aceasta îl doare tare! Dacă îl urmărești prin binoclu, poți să-l vezi cum bate din aripi, țopăie și se izbește din nou cu capul de stâncă. De ce? Pentru că încearcă să scape de crusta de pe cap. Sângerează și îl doare, dar trebuie să scape de crusta aceea, s-o dea jos. Dacă nu poate s-o dea jos, va muri, dar dacă o dă jos, va striga și se va bucura. De ce? Fiindcă știe că a scăpat de toată crusta de pe el. Îl poți auzi strigând de la multe mile depărtare, fiindcă știe că va întineri. Aceasta este minunat. El va întineri pentru că a scăpat de crusta aceea.

Frate, și eu știu o Stâncă. Amin. Știu o Stâncă de care păcătosul își poate lovi, nu doar capul, ci întreaga ființă, în rugăciune, până când toată crusta lumii cade de pe el, și toată necredința și lanțurile sunt rupte. Omul se poate izbi în rugăciune, de acea Stâncă, până când orice lanț al păcatului este rupt de pe el.

Prostituatele se pot lovi de El până când devin niște doamne; bețivii și jucătorii de jocuri de noroc pot să se bată de El până când devin sfinții lui Dumnezeu, copiii lui Dumnezeu. Știu o Stâncă, iar acea Stâncă este Hristos Isus, Locul nostru de adăpost. Și după ce ai bătut jos toată lumea de pe tine, ești înnoit. Cum? Știi cum să începi să-L lauzi pe Dumnezeu, fiindcă Viața veșnică este sigură deoarece așa a promis El. Stai acolo până când pleacă toată lumea de la tine! Cât timp vezi că pe tine mai atârnă bucăți din crusta lumii, ar fi bine să continui să bați, fiindcă nu ai încă Viața veșnică.

Când spui: „Eu cred că o parte a Cuvântului lui Dumnezeu este adevărată,” mai ai încă crustă pe tine. Da, domnule. Când femeile își mai coafează părul și poartă pantaloni scurți, mai este încă multă crustă pe ele.

Zilele trecute am fost oprit de cineva care mi-a spus:

„Frate Branham, oamenii te respectă ca proroc.”

„Eu nu sunt proroc,” am răspuns.

„Dar ei spun că ești. De ce nu îi înveți pe oameni cum să primească daruri duhovnicești și cum să aibă toate aceste lucruri? Nu le mai spune femeilor cum să se îmbrace și bărbaților despre crezurile lor.”

„Cum să-i învăț Algebra când ei nu cunosc Abecedarul?”

Ei nu au bunul simț să se sfințească și să se poarte ca niște creștini; și atunci de ce îi mai trimiteți la școli înalte când nu au ieșit încă de la grădiniță și nici nu vor să iasă? Nu vreau să par mânios sau rău, dar acesta este adevărul. Amin. Acum mă simt bine.

Stai acolo până când vine Duhul Sfânt și El te va face o făptură nouă. Când toată lumea este bătută jos de pe tine, crezi că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, crezi în puterea lui Dumnezeu, crezi în înviere, crezi în botezul cu Duhul Sfânt, crezi în toate aceste daruri duhovnicești și le vezi lucrând.

De ce? Pentru că ai murit împreună cu El, ai fost îngropat cu El și ai înviat cu El. Iată! Atunci presiunea pleacă. Oh, frate, atunci vei putea spune „Amin”, la tot ce predică predicatorul, fiindcă toate lanțurile au căzut jos de pe tine. Asta-i tot. Vedeți? Tu nu te mai încrezi într-un crez, ci te încrezi în Hristos. Da, domnule.

Când toată vechea crustă este bătută jos, ești în ordine; ești pregătit să întinerești și să ai o Viață nouă. Atunci primești Viața veșnică, ZOE, Viața lui Dumnezeu care

locuiește în tine. Atunci ești viu și nu mort; atunci dorințele și năzuințele tale sunt pentru lucrurile de sus, și nu pentru moda și plăcerile acestei lumi, așa că nu vei mai alerga la film și la dans.

Mulți din voi, penticostalilor, stați seara acasă, vă uitați la televizor și faceți alte lucruri, în loc să mergeți la adunările de rugăciune. De ce aceasta? Pentru că seminariile voastre v-au format niște predicatori „Elvis”, în loc să fiți bărbați ai lui Dumnezeu care iau poziție și spun numai Adevărul. Așa este.

Știți ce vom culege? Un seceriș denominațional, fiindcă am semănat o sămânță denominațională. Cu aceasta ne vom alege: cu o sămânță denominațională, fiindcă aceasta am semănat încercând să atragem oamenii aici sau dincolo.

Ar trebui să-i atrageți pe oameni la Hristos și să lăsați deoparte toate diferențele voastre denominaționale. Aduceți-i la trăirea sfântă prin Duhul Sfânt, apoi veți putea vedea puterea lui Dumnezeu manifestându-Se ca mai demult. Amin.

Ne numim creștini dar negăm Cuvântul: *„având o formă de evlavie, dar tăgăduind puterea.”* Nu-i de mirare că acumulăm presiune.

Odată a venit la mine o fată și m-a întrebat: „Frate Branham, crezi că este greșit ca o fată care are Duhul Sfânt să poarte fuste de scandal?”

„Ce este aceea fustă de scandal?”, am întrebat-o eu.

„Păi este o fustă așa și așa, pe sub care se vede juponul.”

„Nu înțeleg de ce ar vrea o fată care are Duhul Sfânt să i se vadă juponul!”

Rușine! Rușine! Ce-i cu frații noștri predicatori? Ce predică ei? Se tem să predice împotriva păcatului din cauza bonului de masă și pentru că vor fi dați afară. Ei bine, pe mine nu trebuie să mă dea afară pentru că voi predica oricum împotriva acestor lucruri. Eu nu mă voi amesteca cu necredincioșii!

Isus a spus: *„Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși...”*

„leșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.” (2Corinteni 6.14-17). Nu-i de mirare că El nu mai lucrează! Nu-i de mirare că încercăm să zidim o trezire pentecostală. Nu-i de mirare că am dat greș. Păi, fraților, am semănat o sămânță greșită! Am semănat ce crede organizația noastră, ce ne învață crezurile noastre.

Pot să tot colinde țara Oral Roberts, Jack Shulers și ceilalți, fiindcă nu vor realiza nimic până nu ne vom întoarce înapoi la Dumnezeu.

Cum poate să se aleagă singur un guvern? Voi spuneți: „Este guvernul...” Știți ce este guvernul? Este ceea ce am ales noi. Oamenii au cauzat toate aceste probleme, pentru că noi i-am ales. Aceasta este în inimile voastre; aceasta vreți și aceasta ați votat.

Un frate care predica de vreo șase luni din același loc, a fost luat deoparte de diaconi și de administratori, care i-au zis:

„Trebuie să încetezi să mai predici aceasta, pentru că noi nu vrem așa ceva!”

„Cu ce să încetez?”, a întrebat fratele.

„Cu mesajul pe care îl predici!”

„Mesaj? Păi eu predic Biblia,” a răspuns el.

„Noi nu credem așa ceva!”

„Dar este Biblia.”

Și știți ce au făcut? L-au amenințat că-l dau afară. Dar el le-a spus: „Nu este nevoie s-o faceți, pentru că plec eu.” Așa este. Ce este cu oamenii? Îi ține tichetul de masă. Tu spui: „Păi se tem că nu vor mai primi tichetul de masă...”

Vi-l puteți imagina pe Amos având un carnet de membru ca să le poată predica oamenilor? Vi-l închipuiți spunând: „Aici este carnetul meu de membru. Voi colabora cu fariseii și cu saducheeii.” Ei îl urau. Așa este. L-ar urî și astăzi. Dacă ar sta astăzi aici, ar sta drept pe Cuvântul acesta și i-ar critica pe toți începând cu catolicii și terminând cu penticostalii. El ar face același lucru ca atunci. Cu siguranță. Nu ar colabora cu nimeni și nu i-ar trebui nici o legitimație de părtășie, pentru că L-ar avea pe „Așa vorbește Domnul.” Aceasta este ceea ce nu vor oamenii.

Cum credeți că ar reacționa sufletul lui neprihănit dacă ar veni astăzi printre noi și ar umbla pe stradă? Cu siguranță nu ar tăcea. Aceasta este problema cu națiunea noastră astăzi: presiunea este mare.

Când am fost în Africa, am văzut o oaie care scăpase din staul. Privind-o, am observat că era foarte agitată, așa că m-am întrebat: „Oare ce este cu micuța aceea?” Apoi m-am uitat în jur și am observat cum se apropia un leu de ea. Oaia nu putea vedea leul și nici nu-l putea mirosi, dar ceva îi spunea că este în pericol. Am observat că a devenit agitată și a început să behăiască, fiindcă nu știa în ce parte s-o ia.

Vedeți, aceasta este problema, aceasta acumulează presiune. Voi vă temeți de bombele atomice; întreaga lume este speriată că se va întâmpla ceva. Toți știu că se va întâmpla ceva. Sigur că se va întâmpla, dar ce mai contează? Amin. Pentru noi este un marș rapid spre biruință. Așa este. Noi suntem morți pentru lumea aceasta și înviați cu El, și stăm în locurile cerești în Isus Hristos.

Odată, un predicator m-a tras deoparte și mi-a spus:

„Frate Branham, tu sperii oamenii când le spui că Isus poate veni oricând; îi faci să devină nervoși.”

„Nervoși?”

„Bineînțeles, pentru că nimeni nu vrea să se gândească la sfârșitul lumii.”

„Păi, acesta este lucrul cel mai mareț la care mă pot gândi. Dacă ei nu privesc lucrurile așa, înseamnă că nu sunt pregătiți.”

„La a doua Sa venire, El Se va arăta tuturor celor care iubesc venirea Lui.” Cei care iubesc venirea Lui. Dar dacă ești atât de legat de pământ și trăiești aici jos, iar Cuvântul nu te mișcă deloc, înseamnă că trăiești numai pentru aici jos. Dar dacă ești de sus, ai lăsat lucrurile de aici de jos și ești sus. Amin. Lăsați presiunea deoparte! Oh, da! Așa este. Lăsați presiunea.

Dacă vii la Hristos, la această Stâncă puternică, scutură-te de toată necredința și atunci te vei putea bucura pentru că toată presiunea va dispărea. Așa este.

Te vei bucura la fel de mult ca sclavii aceia, când a fost semnată Proclamația de abolire a sclaviei. Ei erau atât de bucuroși pentru că în ziua aceea aveau să fie

liberi, și anume, la răsăritul soarelui.

Știți ce au făcut? Femeile, copiii, bolnavii, toți s-au adunat sus pe deal, fiindcă voiau să vadă răsăritul soarelui care avea să le aducă eliberarea. Am uitat în ce dată s-a întâmplat acest lucru. Aș fi vrut să mi-o pot aminti, dar nu mi-o amintesc. Am crezut că mi-am notat-o, dar nu am făcut-o. În orice caz, în dimineața aceea urmau să fie liberi de îndată ce răsărea soarele. Cei mai puternici dintre ei, au urcat chiar pe vârful dealului, așa cum fac creștinii mai puternici, și priveau cum se crăpa de ziuă, iar când s-a ivit prima geană de lumină, au strigat de pe înălțime: „A răsărit soarele! Suntem liberi!” Ei au transmis vestea de la unul la celălalt, până a ajuns jos. Vedeți? Puteau lăsa presiunea deoparte și să strige: „Suntem liberi!” De ce? Pentru că a răsărit soarele. Amin.

Acela era soarele natural. Dar astăzi lăsați-mă să strig: „Fiul este sus! Lumina serii strălucește; Duhul Sfânt este aici; Fiul lui Dumnezeu domnește în inimile oamenilor! Lăsați presiunea deoparte, pentru că El este aici! Fiul este sus!”

Sunt bucuros că vedem întâmplându-se aceleași lucruri ca atunci când a fost pe pământ, fiindcă în zilele din urmă El lucrează din nou în poporul Său. Deci putem lăsa presiunea deoparte.

El S-a ridicat din morți, a ieșit din mormânt și este viu de două mii de ani; iar noi trăim cu El, înviați cu El și stăm în locurile cerești în Hristos Isus. Amin. De ce mai țineți presiunea asupra voastră? Voi nu puteți muri, ci veți trăi pentru că El a spus: „...*cine aude cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică.*” (Ioan 5.24).

Așa este. Și El a mai spus: „*Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată.*” (Ioan 11.25-26). Vedeți, noi suntem deja înviați cu El; avem arvuna și am trecut de la moarte la Viață. Așa spune Duhul Sfânt. Cum știm aceasta? Prin faptul că toată lumea este scuturată jos de pe noi.

Bătrânul vultur poate striga cât vrea fiindcă toată crusta a căzut de pe el, nu mai există nimic.

Când crusta lumii și apucăturile ei, toată nervozitatea, toate certurile și toată purtarea și alergarea de la o denomi-națiune la alta, totul a plecat, iar voi sunteți în Hristos Isus și Viața veșnică locuiește în voi, vă uitați în urmă și vedeți de unde ați scăpat. Acum sunt aici sus, în siguranță mai mult ca niciodată, o făptură nouă în Hristos Isus.

Cu câțiva ani în urmă am fost sus în munți, iar într-o seară am predicat cât am putut de tare despre „Sfințenia pentru Domnul,” și cum această sfințenie va fi peste fiecare inimă, și va scrie până și pe zurgălăii cailor: „Sfinții Domnului!”; cum Stâlpul de Foc va veni peste muntele Sionului și așa mai departe. Când am terminat de predicat, am făcut o chemare la altar, iar Domnul mi-a spus: „Mai așteaptă puțin!”

Atunci am spus: „Oricine vrea să vină și să-L primească pe Domnul, să vină acum.” Acolo era un tânăr tăietor de lemne care întârzia să vină. I-am rugat să mai cânte o cântare și ei au cântat-o. Și deodată tânărul a venit și a alergat direct la mine. Salopeta de pe el era ruptă toată, iar când a ajuns la altar, s-a prăbușit, și-a acoperit capul cu mâinile și a început să strige: „Dumnezeule, ai milă de mine!” El a venit sus la altar și a fost salvat, iar în ziua următoare a venit și s-a așezat lângă copiii lui. Băiatul cel mai mic, care avea vreo cinci ani, a venit la mine și mi-a zis:

„Frate Branham, acum avem un tată bun. Până acum venea acasă beat și ne bătea, dar în seara aceasta ne-a așezat pe toți la masă și am cerut binecuvântarea.” Vedeți, el a trecut de la moarte la viață.

Și chiar înainte să încep să predic, el a zis:

„Frate Branham, îmi dai voie să spun și eu ceva?”

„Da, domnule. Vino aici sus, frate.”

El a venit sus și a spus: „Odată am fost mort, dar acum trăiesc. Totul s-a schimbat în viața mea, iar noaptea trecută am avut un vis.”

„Ai vrea să ni-l spui și nouă?”

„Frate Branham, am visat că eram un iepure, iar câinii au sărit spre mine. Alergam, dar câinii aceia erau chiar în spatele meu, gata să mă prindă. Ei lătrau și s-au apropiat atât de mult de mine încât le simțeam răsuflarea. Încercam să mă apuce, așa că mă făceau să sar. Și când m-am uitat, am văzut că acolo era o stâncă mare, iar în ea era o crăpătură. Știam că dacă ajung să intru în crăpătura aceea mică, acei câini nu mai puteau ajunge la mine; am reușit să intru, iar când am ajuns înăuntru, m-am așezat jos și am început să mă odihnesc.”

Aceasta este, lăsați presiunea deoparte! Intrați în Stâncă! Toți câinii iadului aleargă chiar în spatele tău, iar păcatul îți marchează viața așa cum pășești. Dacă zici că ești creștin, dar încă iubești lumea; dacă zici că ești creștin, dar nu crezi Cuvântul, acești câini ai iadului latră chiar în urma ta, iar dacă te ascunzi sub un crez sau o lei pe altă cale, ei pot să te prindă oricând.

Frate, este un singur loc de scăpare, iar acela este Stâncă. În seara aceasta, în acea Stâncă este deschisă o crăpătură pentru păcătoși, pentru necredință. Intrați în ea și lăsați presiunea deoparte! Stați jos, fiindcă aici sunteți în siguranță. Lăsați presiunea deoparte și va fi bine. Alergați la Hristos fiindcă El este Refugiul nostru. *„El este adăpostul și tăria noastră, un ajutor în timp de nevoi.”* Să ne plecăm capetele pentru un moment.

Mai am notate aici încă vreo treizeci de lucruri despre care aș fi vrut să vorbesc, dar nu vreau să vă obolesc. Totuși am să vă întreb ceva.

Poate mulți dintre voi ați mai participat la adunările mele, și știți că nu poți să-ți pui mâinile peste cineva decât dacă ți-a spus Duhul Sfânt că este în ordine. Știți aceasta. Dar vreau să vă spun ceva, prieteni: nu vă refugiați în organizația voastră. Să nu vă găsiți refugiul în vreo experiență micuță, fiindcă lumea este plină de senzații, foc, fum, sânge și alte lucruri de felul acesta. Să nu credeți în așa ceva, fiindcă există o singură Experiență: Hristos, iar când ești în El, frate și soră, viața ta este schimbată. Atunci devii o făptură nouă și ai trecut de la moarte la Viață. Eu nu vă pot judeca pentru că nu am fost trimis să vă judec, ci am fost trimis să aduc acest Cuvânt.

Fiecare din voi să-și facă în seara aceasta un inventar personal. Eu nu știu cine sunteți, dar gândiți-vă la voi. Uitați-vă la voi și gândiți-vă la ceea ce faceți și cum faceți. Femeilor, uitați-vă la voi; și voi, bărbaților, uitați-vă la voi. Predicatorilor, uitați-vă la voi. Cum este cu organizația ta? Înseamnă atât de mult pentru tine încât chiar dacă ai auzit adevărul lui Dumnezeu, totuși nu o poți părăsi? Vei rămâne cu organizația ta? Atunci ești un păcătos; ești un necredincios. Dacă pui între tine și Cuvântul lui Dumnezeu...

Amintiți-vă ce a spus Isus și El este Cuvântul: „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.*” (Ioan 1.1,14). El este Cuvântul. Este altceva între tine și Dumnezeu?

Acum, în timp ce aveți capetele plecate am să vă întreb ceva. V-am ținut prea mult, dar cum știu că următoarea explozie nu mă va nimeri? Eu trebuie să merg pe linie, fiindcă dacă Dumnezeu nu va susține fiecare Cuvânt pe care L-am spus... Și nu pentru că sunt eu, ci pentru că este Cuvântul Lui împotriva organizației voastre, nu împotriva voastră; împotriva sistemului care vă desparte pe unii de alții, a sistemului care vă lasă să stați în biserică și să trăiți ca lumea, apoi să pretindeți că sunteți creștini deși știți bine că nu este așa. Dacă nu vă puteți compara cu Cuvântul, ceva este pe dos cu voi, iar aceasta le sună predicatorilor și vouă tuturor. Voi știți cu toții că acesta este adevărul.

Gândiți-vă că într-una din aceste zile ar putea fi undeva o explozie care v-ar putea lua viața. Într-o zi va trebui să plecați și să vă înfățișați înaintea lui Dumnezeu, de aceea, cât timp există o șansă să oprim câinii care ne fugăresc, haideți să intrăm chiar în seara aceasta în Stâncă. Vreți să intrați împreună cu mine? Vă voi arăta calea. Vrea cineva să fie amintit în rugăciune în timp ce toate capetele sunt plecate și toți ochii închiși? Dacă da, să ridice mâna și să spună: „Frate Branham, roagă-te pentru mine.” Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți cei care ați ridicat mâna.

Spuneți: „Oh, Doamne, condu-mă spre Stâncă! Condu-mă spre Stânca ce este mai mare decât mine, și care este Adăpost pe timp de furtună. Condu-mă, Doamne, condu-mă, fiindcă nu vreau să mai rămân în lume. Nu vreau să rămân aici cu cei ce vor pieri.” „...*toți cei ce scot sabia de sabie vor pieri,*” și toți cei ce iubesc lumea, vor muri cu lumea; cei ce trăiesc în plăcerile lumii, vor muri în explozia atomică.

Uitați-vă la oamenii de pe stradă sau oriunde sunt: umblă după plăceri, fumează, beau, se îmbracă imoral chiar dacă știu că prin aceasta comit adulter. Tu spui: „Sunt la fel de curată ca oricare alta.” Doamnă, felul în care te îmbraci și ieși pe stradă face ca bărbații să te privească, iar Isus a spus că „*oricine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.*” (Matei 5.28).

Vouă, bărbaților, care faceți compromis cu Cuvântul Dumnezeului celui viu de dragul denotațiunii voastre, să vă fie rușine! Haideți să ne pocăim și să-L rugăm pe Dumnezeu să ne ierte. Să nu lăsăm această convenție de lângă lac să fie o nereușită pentru sufletele noastre. Să-L luăm pe Dumnezeu cu noi și să plecăm de aici umpluți cu Duhul și cu inimile în flăcări. Haideți să fugim spre Stâncă, spre singurul loc în care putem fi ajutați.

Într-o zi, organizația ta, prietenii care te conduc pe o cale greșită, chiar și păstorul tău, vor pieri împreună cu lumea aceasta dacă te lasă să trăiești așa și nu îți spun nimic.

Uitați-vă ce le-a spus Isus la preoții aceia care se considerau sfinți: „*Voi aveți de tată pe diavolul și faceți lucrările lui.*” (Ioan 8.44). Ei păreau credincioși, făceau parte din preoțime și erau bine văzuți de oameni, dar respingeau Cuvântul viu al lui Dumnezeu. Și pentru că aveau doar o formă de evlavie, profetul le-a spus: „Chiar Dumnezeu pe care pretindeți că-L slujiți, vă va nimici!” Și a făcut-o.

Dați-mi voie să vă spun ceva în seara aceasta. Chiar Dumnezeu în care America spune că crede, o va scufunda în ocean! Întreaga lume, așa zisa lume creștină care trăiește cum vrea, îmbrățișând tot felul de crezuri și alte lucruri și Îl respinge pe Dumnezeu, va arde în foc. Nu-i de mirare că nu mai există treziri. Ei ajung până într-un loc, apoi încep să aducă una și alta și alocă milioane de dolari în clădiri educaționale, deși predică Evanghelia și știu că Dumnezeu nu a cerut nicăieri așa ceva.

V-ați gândit ce va fi cu voi dacă muriți la noapte? Dacă ești omorât în drum spre casă? Dacă mă va mai prinde o explozie, vreau ca lumea să știe că eu cred Cuvântul lui Dumnezeu; fiecare Cuvânt și Îl accept în inima mea. Cred că Duhul care este în mine întărește cu „Amin” fiecare Cuvânt. Eu am trăit ziua în care fiecare făgăduință pe care a făcut-o, s-a împlinit, și știu că El va veni. Eu știu că El va veni pentru o Biserică ce este o minoritate.

„... în noaptea aceea, doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat, și altul va fi lăsat;

două femei vor măcina împreună: una va fi luată, și alta va fi lăsată.

Doi bărbați vor fi la câmp: unul va fi luat, și altul va fi lăsat.” (Luca 17.34-36). Va fi o înviere universală și o răpire.

Haideți să fim gata pentru aceasta, prieteni, fiindcă acesta este timpul. Ce timp minunat trăim lângă acest mare lac, lângă care stăm așa cum a stat Isus în Galilea, cu Duhul Sfânt umblând printre oameni, peste această mulțime de o sută cincizeci

sau două sute de oameni, din care aproape două treimi au ridicat mâna. Haideti să ne pocăim.

Tatăl nostru ceresc, noi vedem că biserica și-a pierdut dragostea dintâi. Putem vedea întreaga biserică, și nu numai biserica, ci întreaga lume. Tu ne-ai vorbit dimineața trecută și ne-ai spus că este timpul semănatului, dar singurul loc în care se mai poate semăna este pe pământ străin. Acesta este culesul spicelor căzute printre paie. Oh, Dumnezeule, aceste cuvinte sunt cu adevărat adevărate.

În seara aceasta vedem aceste suflete scumpe care au făcut un nou început, fiindcă au realizat că viața lor nu se potrivește cu acest Cuvânt. Ceva era greșit undeva, iar din pricina aceasta erau sub presiune, erau nervoși sau indiferenți, sau au făcut lucruri urâte care i-au făcut să nu creadă și să nu se poarte ca niște creștini. Ei nu au fost mulțumiți și din pricina aceasta au umblat de la o organizație la alta, dintr-un loc în altul.

Poate au strigat, poate au dansat o jumătate de noapte, poate au vorbit în limbi, poate au făcut toate aceste lucruri și altele, dar totul este ca și cum ai turna mazăre pe o piele uscată de vacă, fiindcă Pavel a spus: *„Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor.*

chiar dacă aș avea toată credința, așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.

Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic.” (1Corinteni 13.1-3).

Oh, Dumnezeule, fă ca oamenii să nu se bazeze pe senzații și alte lucruri, ci să vină la Hristos care este Cuvântul, să se ridice deasupra necredinței și să-L urmeze

pe Duhul Sfânt spre Țara făgăduită. Îndură-Te, Doamne. Tu ai trecut Iordanul morții și ai venit înapoi, dovedindu-ne că acolo este o Țară bună unde oamenii trăiesc veșnic. Da, Doamne, Tu ne-ai adus roadele învierii și ne-ai lăsat să gustăm darurile cerești.

În Evrei capitolul 6 scrie că „...cei ce au fost luminați odată – și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt,

și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor –

care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință...”
Pentru aceștia „...nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate,

ci doar o așteptare înfricoșată a judecății și văpaia unui foc care va mistui pe cei răzvrățiți.” (Evrei 6.4-6; 10.26-27).

Oh, Dumnezeule, fă-i pe credincioșii de graniță să fugă în seara aceasta, cât pot de repede, în Canaan. Îndură-Te, Doamne. Fie ca iepurii care fug în seara aceasta să-și salveze viața, să găsească acea Stâncă. Oh, Dumnezeule, fie ca această convenție să nu se oprească decât după ce adunările de rugăciune se vor ridica din toate tufișurile și de peste tot, iar oamenii vor găsi Stânca unde femeile pot fi niște sfinte ale lui Dumnezeu, să se îmbrace ca niște sfinte, să vorbească la fel ca niște sfinte, iar bărbații să intre la amvon și diaconii, administratorii și ceilalți în slujba lor, în deplina putere a învierii lui Hristos, rugându-se pentru o trezire care să-i cuprindă pe toți oamenii. Îndură-Te, Doamne.

Salvează biserica, Dumnezeule, fiindcă ai spus că „*Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine...*” (Ioan 6.37). Oare este prea târziu? Ne vor prinde câinii înainte ca să apucăm să intrăm în Stâncă? Oh, Dumnezeule, nu îngădui aceasta! Fie ca fiecare bărbat sau femeie să se trezească și să conștientizeze că este sfârșitul timpului și nu mai poate fi mult până la venirea Domnului.

De unde știm că nu va fi chiar în seara aceasta sau dimineață? De unde știm dacă vreunul dintre noi nu va muri înainte de a veni dimineața, iar atunci va trebui să stăm în fața judecății? Și atunci la ce ne mai folosesc toate aceste lucruri ale lumii pe care le facem acum? Vom pieri împreună cu ei și vom învia numai ca să fim condamnați.

Dumnezeule, îngăduie să cadă orice laț ca să poată veni la Stâncă și să trăiască acolo de-a pururi în Hristos Isus. Îndură-Te, Doamne și ajută-i să intre în Stâncă să scape de presiune.

Ți-i încredințez în Numele lui Isus Hristos și fie ca ei să intre în siguranță, în Stâncă, unde sunt asigurați și unde pot să-Ți dea viețile cu crusta căzută jos de pe ele, fiindcă mulți, foarte mulți sunt înșelați, Doamne. Astfel, când se gândesc că sunt în Stâncă și privesc la viețile lor, văd că sunt încă prinși de lanțurile lumii, de dorințele și lucrurile lumii, și astfel pot să știe că n-au scăpat de crustă în rugăciune.

Doamne, fă ca aceste camere de hotel să fie pline de rugăciuni toată noaptea, ca să scape de crustă în rugăciune și să fie creștini născuți din nou, umpluți cu Duhul Sfânt, care au început o viață nouă. Te rugăm să faci aceasta în Numele lui Isus și pentru slava lui Dumnezeu. Amin.

Îl iubiți?

Îl iubesc (acum slăviți-L în Duhul cu voce tare)

Căci El m-a iubit întâi

Și a câștigat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Acum înțelegeți că suntem morți și înviați deja împreună cu El? Aceasta este arvuna salvării noastre. Noi stăm împreună în locurile cerești în Hristos. Uitați-vă la locul de unde ați ieșit; priviți ce se întâmplă, examinați-vă, faceți-vă inventarul. Voi ziceți: „Am călcat Cuvântul Lui? Păi știu că Biblia spune aceasta, dar eu nu cred așa.” Ai grijă, fiindcă nu ești încă mort. Dacă Duhul Sfânt ar fi fost în tine, ai fi spus: „Amin!”

„Păi eu cred că zilele minunilor au trecut.” Cum poți crede aceasta când Biblia spune că El este Același ieri, azi și în veci? „Eu cred că semnele din Marcu 16 sunt pentru un alt timp.” Cum poți crede aceasta când El a spus: *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred”*? Până când? Până la sfârșitul lumii. *„Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele și lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...”* Cât timp? Până la sfârșitul lumii. Prorocul a spus că va fi o zi în care nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina. (Zaharia 14.7).

Unde răsare soarele? În est. Unde apune? În vest. Cum a călătorit civilizația? De la est la vest. *„Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii, și tămăduirea va fi sub aripile Lui.”* (Maleahi 4.2).

A fost o zi a denominațiilor, a organizațiilor, când a fost suficientă lumină cât să vadă în jur, să-și scrie numele într-un registru și să-L accepte pe Hristos ca Mântuitor. Dar El a promis că spre seară se va arăta lumina. Acum s-a arătat lumina de seară arătând că soarele care a răsărit în est, este același soare care apune în vest. Religia, civilizația, salvarea, au călătorit de la est la vest, ca soarele.

Și acum, Fiul, același Duh Sfânt care S-a revărsat în ziua de Rusalii, Se revărsă și în vest, și nu avem unde să mai mergem, fiindcă dacă am merge mai departe, ajungem din nou în China de unde a plecat. Înțelegeți? Dar spre seară se va arăta lumina. Este timpul, prieteni, este timpul. Vă rog să-L primiți.

Mai puteți sta încă un minut? În ordine. Fiți atenți! Vă temeți de comunism? De ce vă temeți? Treziți-vă, oamenilor! Comunismul este în mâna lui Dumnezeu. Uitați-vă la unealta pe care o folosește. Nu există nici un text în Scriptură care să spună că lumea va fi condusă de comunism. În schimb, spune că lumea va fi condusă de catolicism. Ce este fierul și lutul de la talpa picioarelor acelui chip? Este cumva comunismul? Nicidecum! Este romanismul și protestantismul. Fierul, Roma, va conduce până la sfârșit. Catolicismul. Uitați-vă unde suntem astăzi.

De șase luni de când a fost ales președintele Kennedy, în statul Kentucky în jur de trei mii de oameni au trecut de la protestantism la catolicism. Doar în Kentucky. Acest lucru a fost scris în ziarul de ieri.

Priviți ce se întâmplă astăzi: Ei vorbesc de Consiliul Mondial al Bisericilor. Dar v-ați gândit vreodată că atunci când fecioarele neînțelepte au umblat după untdelemn, era chiar timpul când a venit Mirele? Când s-au trezit și și-au dat seama că nu aveau untdelemn, s-au dus să cumpere. Dar chiar în timpul acela a venit Mirele, iar Mireasa a intrat înăuntru. Nu puteți vedea aceasta?

Ne gândim la toți acești episcopali, prezbiterieni, metodiști, luterani. Noi îi apreciem; îi vedem cum vin, dar acesta este un semn pentru noi. Acesta este timpul când vin să cumpere acel untdelemn. Fecioarele neînțelepte au fost adormite în tot acest timp.

Ce-i cu păstorii din ziua de azi? Nu-și dau seama în ce timp trăim? Isus a spus: *„Dacă M-ați fi cunoscut, ați fi cunoscut și ziua Mea. Voi puteți deosebi fața cerului, dar semnele timpului nu le puteți deosebi.”* (Matei 16.3).

Treziți-vă, oamenilor! Nu știți că Biblia îi spune acestei biserici penticostale oarbe și goale, că nu știe când...Știați că epoca Laodicea, ultima epocă, este epoca bisericii penticostale? Este epoca bisericii căldicele pe care Dumnezeu o va scuipa din gura Lui.

Fiecare epocă a bisericii și fiecare stea, fiecare mesager, s-au manifesta deja. Știați că aceasta este singura epocă a bisericii în care Isus este scos afară din biserică Sa, de aceea stă la ușă și bate încercând să intre înapoi? Nu vedeți timpul în care trăim?

Mi-ar fi plăcut să pot sta aici vreo două săptămâni ca să învățăm despre profeții și toate aceste lucruri, ca să vedeți în ce timp trăim. Ce este cu oamenii? Nu puteți vedea că suntem la sfârșitul timpului? Totul este gata. Ultimul lucru va fi adunarea acelui grup mic împreună; și într-o lună sau așa ceva, Mireasa va pleca imediat ce se va aduna împreună. Suntem la sfârșit. Nu a mai rămas nici o șansă nicăieri, așa că fugiți în Hristos, oamenilor!

Eu mi-am hrănit copiii cu darurile voastre și prin bunătatea voastră am avut o slujbă. Eu am lăsat biserică baptistă și am pornit cu voi, pentecostalilor, atunci când ei au spus că nu există prorocii, arătări ale îngerilor și alte lucruri de felul acesta. V-am spus vreodată ceva greșit? Din zecile de mii de lucruri pe care le-am spus, a fost vreunul greșit? Amintiți-vă că poporul s-a dus înaintea lui Samuel și i-au spus:

„Vrem un împărat.”

Și Dumnezeu i-a spus lui Samuel: „Nu pe tine te leapădă, ci pe Mine. Du-te și stai înaintea lor.” Și Samuel le-a spus: „V-am spus ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit? Am cerșit de la voi ca să pot trăi?”

„Nu,” au spus ei, „toate acestea sunt în ordine, dar cu toate acestea, vrem un împărat.” Uitați-vă cum se întâmplă același lucru. Este biserică; nu este națiunea, este poporul.

Uitați-vă la televiziunea noastră, uitați-vă la ziarele noastre; uitați-vă la afișe; uitați-vă la femeile noastre, la bărbații noștri. Uitați-vă la bisericile noastre. Totul este putred până în măduvă. Așa este. Și ne mai numim creștini!

Oameni buni, eu vă iubesc, de aceea încerc să vă avertizez să nu vă încredeți în aceste lucruri. Nu încerc să ies în evidență sau să spun ceva diferit, și vă vorbesc în Numele Domnului. Dacă ați crezut celelalte lucruri pe care le-am spus și le-ați văzut întâmplându-se, credeți și acest lucru. Este mai târziu decât credeți. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Mai bine să predau serviciul președintelui de aici, fratelui Sonmore sau altcuiva.

Îl iubiți? Haideți să cântăm. Vreau ca voi, metodiștii, să dați mâna cu baptiștii și la fel să faceți voi, penticostalii, și să spuneți: „Și eu Îl iubesc, frate. Și cu ajutorul lui Dumnezeu Îl voi sluji din toată inima.” Credeți?

Îl iubesc, Îl iubesc,

Căci El m-a iubit întâi (Așa este. Amin),

Și a câștigat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Ridicați mâna cei care vreți să aveți parte de răpire. În ordine. Vedeți, El lucrează încă cu voi; este un Refugiu pentru voi. Siliți-vă! Și eu am ridicat ambele mâini, pentru că și eu vreau aceasta. Oh, Doamne, trage-mă mai aproape și mai aproape, aproape de coasta Ta sângerândă. Acolo vreau să stau. Voi, nu? În timp de cântăm „Îl iubesc,” haideți să ridicăm mâna și să cântăm din toată inima noastră:

Îl iubesc, Îl iubesc,

Căci El m-a iubit întâi

Și a câștigat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Acum, în timp ce aveți capul plecat și ochii închiși, gândiți-vă sincer. Toți cei care nu au primit botezul cu Duhul Sfânt cu semnele dragostei, păcii, bucuriei, răbdării, blândeții, bunătății, credinței și toate aceste semne care trebuie să urmeze... Indiferent ce altceva s-a întâmplat, acestea sunt roadele Duhului. Iar dacă acestea nu se găsesc în viața ta: blândețea, răbdarea, dragostea, iertarea aproapelui... dacă aceste semne nu sunt în viața ta (Nu priviți în jur, ci stați cu capul plecat), ridicați mâna și spuneți: „Roagă-te pentru mine, frate Branham.” Pot spune că nouăzeci la sută din adunare a ridicat mâna.

Oh, Dumnezeule, nu-mi place să-i tai pe oameni în felul acesta, dar cum voi sta în fața judecății dacă nu o fac? Dacă n-o fac, în ziua aceea voi vedea mâinile întinse ale femeilor cu fețele lucioase și cu ochii alungiți, în timp ce-mi vor spune: „De ce nu ne-ai spus?” Și la fel vor spune bărbații: „De ce nu ne-ai spus nimic atunci când...” Dumnezeu să mă ajute.

Te rog, ține-mă, Doamne, și ajută-mă să fiu sincer și credincios, onest și drept. Ajută-mă să cunosc Cuvântul pe care trebuie să-L spun și ajută-i și pe oamenii aceștia scumpi.

Mă gândesc că este ceva deosebit ca într-o convenție pentecostală cum este aceasta, să ridice mână nouăzeci la sută din adunare deși a fost adus un asemenea mesaj de mustrare; un mesaj dur venit drept din Cuvânt, dar sunt bucuroși, Dumnezeule, pentru că ei au înțeles. Aceasta înseamnă că Duhul Tău le vorbește.

Eu mă rog și cer fiecare suflet. Ca slujitor al Tău, asemenea lui Moise, eu stau, Doamne, între ei și judecata viitoare. Dacă lucrul acesta este pe placul Tău, dacă

am făcut ceva ce aduce slavă Numelui Tău, ascultă-mă în seara aceasta, Doamne.

Oamenii aceștia s-au sacrificat, au făcut totul. Ei mă iubesc, Doamne, iubesc Cuvântul Tău, și doresc să fie în ordine. Deschide acel loc de scăpare în seara aceasta, Dumnezeule, și fă-i să intre înăuntru. Dacă sunt în camera de rugăciune sau dorm în paturile lor, trezește-i prin vise și alte lucruri, și toarnă Duhul Sfânt peste ei. Ajută-i să găsească acea Stâncă, Doamne, și fie ca sufletele lor să fie în clocot. Îndură-Te, Doamne. Noi Te iubim și Te credem, căci Tu ai spus în Cuvântul Tău:

„Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.” (Ioan 15.7).

Dumnezeule, eu am încercat să țin fiecare învățătură a Cuvântului Tău, chiar dacă oamenii și organizațiile m-au respins. Îl cred oricum și am stat pentru El, Doamne. Ascultă rugăciunea mea, pentru că Te rog pentru fiecare dintre ei și îl cer pe fiecare. Dumnezeule, fă ca toți să fie luați în răpire. Îngăduie să fie umpluți cu Duhul și cu toate semnele Dumnezeului celui Viu printre noi, fiindcă Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Fratele Carlson a spus să întreb dacă sunt persoane bolnave care doresc rugăciune. Este cineva bolnav care dorește rugăciune? Ridicați mâna dacă este cineva. Da, este. Atunci puneți-vă mâinile unul peste celălalt, și *„rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav și Dumnezeu îl va însănătoși.”*

Acum aș vrea să vă uitați la mine. Vă întreb cu Biblia în mână: La ce mi-ar folosi să fiu un impostor? Am acasă o soție și trei copii. Am copii care plâng când plec de acasă și am o biserică ce mă roagă să stau cu ei. Mulți nu au putut veni aici, așa că trebuie să mă întorc la ei. Înțelegeți? Ce rost ar avea să stau aici și să vă spun ceva greșit?

Am cincizeci și trei de ani și sunt predicator de treizeci și doi de ani. Eu m-am rugat întotdeauna sincer, iar El mi-a dat sau mi-a spus de ce nu mi-a dat ceva. Vă spun aceasta sincer, ca un frate care va trebui să vă întâlnească în ziua judecății chiar cu Mesajul pe care l-am predicat în seara aceasta.

Puneți-vă mâinile unul peste altul și rugați-vă sincer unul pentru celălalt. Nu vă îndoiiți nici un pic, ci credeți că veți primi ceea ce ați cerut, și Dumnezeu vă va da. Nu contează cât ești de bolnav sau care este problema ta, fiindcă Dumnezeu îți va da. Credeți aceasta?

Puneți-vă mâinile unul peste altul și eu am să vă citez numai din Cuvânt: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.*” (Marcu 16.17-18). Cine? Voi, credincioșii. Să nu vă rugați pentru voi înșivă, ci rugați-vă pentru cel peste care ați pus mâinile, fiindcă și ei se roagă pentru voi.

Tată ceresc, eu știu că Cuvântul a fost rostit și Și-a găsit locul. Eu le-am spus că este un Loc de adăpost și în acest Loc de adăpost este puterea de vindecare. Doamne, ei și-au pus mâinile unul peste altul și cred. Și noi Te credem. Satan i-a legat pe oamenii aceștia prin boală, dar ei se roagă unul peste celălalt. Satan, ai pierdut bătălia!

Am încercat să stau sincer pe Cuvântul lui Dumnezeu, și El a spus: „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.*”

De aceea, Satan, vin în Numele lui Isus Hristos, pe baza sângelui vărsat, a învierii Lui și a arătării Lui aici în puterea Vieții veșnice, și îți spun: Dă drumul acestor oameni, în Numele lui Isus Hristos. Îți poruncesc să-ți iei mâinile de peste ei! Leși afară, Satan, ca să poată fi eliberați, în Numele lui Isus Hristos!

„Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Dumnezeu îl va

însănătoși.” Sunteți voi copiii lui Avraam? *„El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu.”* (Romani 4.20).

Indiferent cât de mult îți spune diavolul: „Nu, nu, nu!”, tu spune: „Da, da, da!” Credeți Cuvântul lui Dumnezeu și El Îl va aduce la împlinire. Dacă credeți din toată inima, veți primi tot ce ați cerut.

Dacă Isus ne-a promis Viață după moarte și S-a întors înapoi din moarte la Viață ca să ne dovedească și să ne dea viață din Duhul și este prezent aici, cum ar putea da greș? Nu se poate. *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* (Matei 24.35).

Dacă spunem că suntem sămânța lui Avraam, sămânța împărătească și ne poticnim în Cuvântul Lui, atunci ce fel de sămânță a Lui suntem? Avraam era un bărbat de șaptezeci și cinci de ani, și soția lui avea șaiszeci și cinci și amândoi erau sterili. Dar Dumnezeu le-a spus că vor avea un copil. Ei au așteptat douăzeci și cinci de ani, și deși el avea o sută de ani și ea, nouăzeci, au continuat să-L laude pe Dumnezeu pentru că vor avea un copil; și noi nu putem crede decât câteva minute.

Eu cred că fiecare din voi este vindecat. Credeți și voi? Ridicați mâna și spuneți: „Accept Sângele vărsat.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Atunci sunteți vindecați în Numele lui Isus Hristos. Amin.

- Amin -